

Alfred Larsson Blomberg, sedermera grundläggare i Sundsvall, föddes 1848 som son till en dagsverkstorp i Daretorps församling i Västergötland. Fotot visar ett annat dagsverkstorp i samma trakt. Ur Skaraborgs läns museums bildarkiv.

Jag Alfred Larsson Blomberg född år 1848 den 5 mars i Daretorps församling Skaraborgs län i ett dagsverkstorp som kallades för Södra hagen nämnda torp var beläget intill stora landsvägen cirka en fjärdels mil norr ifrån Daretorps kyrka.

Vår fader Lars Erlandsson Modig var äfven född i Daretorp den 30 December 1803 död den 23 mars 1855 i Söderhagen i Daretorp der äfven hans stoft vilar.

Dödsorsaken är mig obekant, Vår fader var född i en gård som hette Erlandstorp och hans fader hette Erlandsson han hade antagligen varit soldat och fått namnet Modig.

Vår moder Maja-Stina var äfven född i Daretorp 1815 den 26 augusti död den 17 januari 1897 i Tidaholm der äfven hennes stoft vilar. Dödsorsaken var antagligen ålderdomssvaghet.

Vår moder Maja-Stinas fader hette Blomqvist han var klarinettblåsare vid Konglige Skaraborgs rejemente han blef genom lyckshändelse skjuten med ett gevär vid 40 års ålder han var född 1780.

Mina föräldrar Lars Modig å Maja-Stina född Blomqvist, haride som nämt är ett torp, som skulle göras tre mandagsvärken i veckan för, till en bondgård som hette Törestorp. Mangårdsbyggnaden till detta torp Södra hagen var en stuga med ett rum en öppen spis och en stor bakugn på sidan om spisen två små fönster fönsterbågarna var af bly, yttertaket var täkt med björknäfver och der ofvanpå torf, på nämnda tak var planterad en sorts blommor, som vi kallade för taklök.

Potatisen förvarades utti djupa runda gropar öfver vintern i närmaste sandbackke. I nämnda torp Södra hagen fick våra föräldrar 11 barn fyra dog som små i vad sjukdom är mig inte bekant de sju öfver 4 pojkar 3 töser.

1. Anders Johan född 1839 den 2 april död i Amerika den 8 januari 1910
hustru Bätty, född Nilsson från Frukforsen i Wärmland jemte 11 barn, Dödsorsaken var äggvita kallbradn i fötterna

Nr. 2. Sven August född 1840 den 10 oktober Död i Amerika omkring 1869,

Nr. 3. Anna-Lisa född 1843 den 8 juni Änka efter snickare Lindelöf Hemvist Tidaholm

Nr. 4. Carl Modig namn efter vår fader född 1844 den 2 december död i Härnösand den 12 oktober 1909, efterlämnande hustru och 12 barn den yngsta 10 år, han dog på Hernösands Lazarett utaf magsår vid sin död efterlemnade han en förmögenhet omkring 70000 kronor, han var de sista åren Grosshandlare i Manufaktur i Härnösand han dog i tron på sin gud.

Nr. 5 Undertecknad Alfred född den 5 mars 1848.

Nr.6. Matilda född 1849 den 6 december nu änka efter Skräddaren Nordqvist som hadde 4 barn tillsammans deras hemvist Nyland

Nr. 7. Gustafva gift mäd en handlande Ellzen Tidaholm hon är född 1852 den 18 september,

Wi då 7 lefvande barn fick växa upp i det största armod, som jag var endast 7 år och några dagar när vår fader dog så mins jag så väl huru stugan såg ut både in och utvändigt samt äfven när vår fader begrafvdes och hur vackert Kyrkklockorna genljöd till oss derhemma, Det var den sista hälsning som sändes från vår käre fader till vår moder och hennes sju små värlösa barn.

Wi barn ligger tre och fyra i var soffa, råghalm ligger lös i soffan så lång den är, när det bäddas så lägges ett skynke öfver halmen, En dyna mäd halm utti till kudde och så någonting trasigt täcke öfver oss.

Några tändstickor eller fotogen fanns inte uttan det eldades i den stora spiseln och alla får sitt ljus därifrån skulle det användas ljus så hadde man torra rästicker för att lysa sig mäd.

Vår stackars moder som alltid fick lägga sig sist på kvällen, så var det för henne att skrapa asska öfver eldglöderna tills på morgonen då var det röra om i spiseln för att träffa någon glöd som det användes små trästickor som var doppade i smält svavel så sattes en sådan sticka på glöden så blef det eld.

Eller också var det att använda som vi kallade för fnöske, Vår kära Moder hadde inga jungfrur att befalla att dom skulle vara uppe å. koka kaffe och bjuda på sängen, hon fick göra allt sjelf. Antagligen var det sista julen som vår fader lefvde som jag minnes då skulle alla barnen tvättas på julafton i varmt vatten i en balja utaf trä en i sänder faller på knä vid baljan blir tvättad i både huvudet å ansiktet får rena skjortor bättre mat på bordet, nu står glädjen högt i taket bland barnen

Några julgranar hadde vi aldrig hört talas om.

Hur länge vår fader låg sjuk det är mig obekant, någon Doktor tror jag inte anlidades dels var föräldrarna fattiga och två mil till närmaste stad Hjo.

Innan han dog samlade han alla barnen och vår moder omkr. sig o. talade om för dem att han af Nåd och Barmhärtighet fått emotaga förlåtelse af Gud genom Jesus vår frälsare, samt hållit ett särskilt förmaningstal till alla barnen att lämna sig i hans händer, så skulle det gå dem väl i denna och framför allt i det tillkommande lifvet.

Fadershjärtat ömmade sig när han skulle lemna dem så många små värlösa barnen, Detta mins inte jag män min broder Johan som var älst talade många gånger om det äfven skrivit till mig därom.

När vår käre fader var död så fick broder Johan som var älst göra dagsvärken för torpet tre dagar i veckan, men det gick inte lång tid Barnen som var älst 4 stycken fick komma ut i lifvet för att på egen hand förtjäna sitt bröd var och en på sitt håll

Och samtidigt överlemnar vår mor Södra hagen, det var antagligen 1856 eller 1857 Nu flyttar vår moder mäd sina återstående tre barn till ett ställe som hette Rommarehemmet omkring en half mil från Södra hagen, Rommarehemmet låg omkring en fjerndels mil från närmaste byväg de enda människor som fanns i närheten så var det en fattig bonde uttan barn, Jag tror han hette Lars

I nämnda hem var ett stort rum till vänster i förstugan ett mindre rum mäd öppen spis uttan spjal der skulle vi nu hafva vår hemvist, När nu vår stackars mor fått halm i sängarna tagit fram två grytor en större en mindre en stekpanna alt med fötter under, något fat af trä samt några

tallrikar af trä, knifvar som användes var täljknifvar att skära mäd någon porslintallrik eller ett dricksglas fanns inte i vårt hem vad jag kan minnas

Något om maten i barndom var det hafvregröt och emellanåt så var det blandat dels mäd råg och ärtmjöl tillsammans, enbart rågbröd hadde inte vår mor råd att hålla oss mäd, Potatis var huvudnäringen när dom var kokta sattes grytan på bordet fram mäd våra trätallrik ar salt å vatten på dem skalar potatisen mäd naglarna och sa doppas dom i saltvattnet, Eller om det fanns någodt fläskister så skär man utaf en bit smälter, slår i vatten å salt rör utaf det mjöl som fanns det kallade vi för doppa, stekpannan som det lagas till utti ställas äfven på bordet och alla doppar sina potatisar därutti

En sorts välling användes rätt ofta vi kallade den för vattenvälling den kokades på några ben eller togs det någodt fläskister och endast vatten rörde utaf mäd mjöl när den var färdig så slogs den i ett fat och om det fanns någon mjölk så slogs den utti vällingen så den blef rörig, alla äter mäd träskedar i samma fat Någodt kaffe visste vi inte vad det var

Wi är nu i Rommarehemmet och jag mins det var sommar när vi flyttade dit vi åkte inte på järnvägen eller åkte i Droska utan mor mäd sina tre barn gick efter lasset, Emellertid när vår mor Maja-Stina fick iordning till sig och sina barn så var det för henne att arbeta på en liten Herrgård om jag inte missminner mig sa hette den Bruntahemmet det var för henne att gå tidigt på morgonen komma hem sent på kvällen, Under den tid vi var i Romarehemmet så fick vi varken se eller tala vid vår mor endast på kvällarna, på morgonen när hon gick så sof barnen Antagligen så fick hon maten på Herrgården

Det blef mycke snö den vintern så vi blef aldeles insnöade helt å hållet i tre dygn och ingen mat, vår stackars mor skulle då ut att skaffa oss lite potatis på hemvägen i mörkret blef hon ligande i en snödrifva och var nära slut mäd henne men som väl var sa fick hon komma hem åter igen till sina barn men potatisen blef vist kvar i snödrivorna, vi hadde under dessa tre dygn endast lite ärter deras stekte vi i stekpannan åt dem torra hur mor jorde det mins jag inte en järdesgård utanför dörren fick tjänstgöra till ved smälte snö till vatten

Wi tre barnen Alfred Mathilda ä Gustafva vi låg och satt i sängen under dessa dagar men vi var inte sysslösa vi läste ut Nya Testamentet under tiden

När vintern hadde gått till ända så flyttade vår mor tillbaka mäd sina tre barn i närheten af Södra hagen till en liten stuga som kallades för Mocklestugan det var en gammal farbror som ägt stugan förut men var nu död han kallades för Mocklegubben stugan var omkring 10 å 12 fot i fyrkant mäd två fönster dom var omkring 1 ¹/₂ fot i fyrkant fönsterbågarna var af bly äfven det taket klätt mäd torf och planterat mäd taklök, I nämnda stuga blef det bättre för oss närma landsvägen och dertil myckke snelt folk omkring oss, Dom var i allmänhet myckke fattiga, men dock gifmilda, Vår närmaste granne en torpare som dom kallade för Husen honom gick jag till nästan dagligen, när jag kom till honom så sade han alltid korismer Du nu Allenfred

Wi fick många mål mat utaf dem, dom använde myckke surkål som gumma-n kokade det var kalasmat för oss nämnda surkål var hackkad i små bitar och hopprässad i en stor tunna. Det var äfven ett bondfolk som hette Pettersson gården hette Pålstorp dom hadde två döttrar dom var särskilt snella mot Maja-Stinas barn, kom ofta til oss mäd mat å huvudsakligen mjölk och bröd, Döttrarna hette om jag inte missminner mig Lovisa och Anna, i förbigående kan jag rämna hur underligt det kan gå till, Det var en bondhustru som skickkade . in dotter eller det var jungfrun till ett annat bondfolk som skulle hafva ett så kallade slotterkalas mäd mjölk m. m. när dottern eller jungfrun kom hem så fråga de husmodern vad grannquinnan sade hon fick till svar: Maja-Stina var borta barnen var ensamma hemma dom hadde ingen mat dom blef så glada, ja män säger hustru un du skulle ju gå dit å dit mäd mjölken och maten, Antagligen var Anna-Stinas barn i största behof af maten, hvem ledde dottern eller jungfrun till oss. Som det var myckke fattigt för oss så måste v=år moder vara borta att förtjäna sitt bröd till sig och sina barn. som det var långt från hemmet så kunde hon inte komma hem mer än varje lördagskväll kunde äfven hända hon inte kom förrän på söndagsmorgonen Men när hon då kom då stod glädjen högt i taket hos barnen och äfven hos vår kära moder hon var ju glad att få komma och vi var ju ändå gladare att hon kom hem till ess.

Då, burade hon upp för oss all den mat hon hadde förtjänat under veckans lopp, då blef det kalas för barnen för hon fick mat i stället för pänningar der hon arbetade, När glädjen å kalaset var

öfverstökatt så var det för vår stackkars mor att mönstra våra hufvud och kläder först måste mässingkammen fram och det var ingen lätt sak, För i våra hufvud fanns det uttaf vanskötsel stora sår. mäd vita insekter utti bad små och stora. Sedan var det kläderna och där fanns både vita och svarta, Sedan var det för henne att städa och jöra i ordning, för i vanliga fall så kom våra syskon hem

på söndagen som var i närheten. Hemmet var ju fattigt men det var ändå kärt för dem att få komma hem att få sammanträffa mäd både mor och syskon.

På sommaren börjar jag skolan om mina yngsta systrar börjar samtidigt det kommer jag inte i håg, Skolmästaren som vi kallade honom för han hette Johan Sandin. I skolan der fick vi fattiga barnen middag som socknen bestod och det var en half kaka råg bröd en half sill samt några potatis i en rund tråkopp.

Innan jag skriver vidare så påminner jag mig mina föräldrars utseende och sinnelag, Min fader var om jag inte missminner mig ganska lång och ljuslagd någodt sjägg tror jag inte han hadde, Min moder var liten och korpulent mörklagd mäd svart hår, Ett gladt humör och gifmild alltid nöjd och belåten mäd sin lott om hon hadde mera i sin kista än som gick åt för dagen så sade hon alltid att hon hadde så myckke Guds välsignelse, Så hon viste inte var hc n skulle jöra af det, han sade alltid att Gud var särskilt god mot henne, särskilt som gifvit henne så snella barn hon brukade alltid säga det fins ingen som !har så snella barn som Maja-Stina, hon var nöjd med det lilla. Våra kära föräldrar dog i tacksamhet till Gud och vår frälsare för deras synders förlåtelse.

Och inin innerligaste önskan är att våra innerligt Älskade föräldrar, samt vi deras efterlemnade barn skall få säga på den stora räkenskapsdagen se här är jag och vi mäd barnen som du gifvit mig hafver ja Gud af nåd ske alltså.

T skolan var läsningen huvudsakligen att vi skulle lära lilla och stora katekes utantill samt en del i biblisk historia. När vi skulle lära att skrifva så hadde vi en lång bänk mäd träribbor på sidorna der var fin sand utti den så fick vi träpinnar att skrifva ord och siffror mäd, Sedan när vi blef mera lärda då fick vi en griffeltafla att skrifva och räkna på, Jag kan inte komma ihåg om jag blef så högt lärd så jag fick skrifva på papper om det var tre eller lyra, år jag gick i skolan minns jag inte.

Nu blir det min tur att komma bort för att förtjäna mitt bröd, Jag skal nu till en kopparslagare som hette Bergström stellet hette Aplåsen och bli vallpojke dom hadde två kor och en ocse, det var omkring en fjerndels mil att gå innan jag kom till det ställe der jag

skulle vattna min jord det var alltid att hafva ögonen på ocsen för han tog järdesgårdarna på hornen gick vart han ville, Nu var det för mig att följa dessa djur så väl vardag som söndag i skogen från morgon till kväl , Maten var några salta fläskbitar och lite hårdt bröd i en ^skinnvä^ska på ryggen, framtill hadde jag ett stort horn eter en getabock och tutade utti, på armen hadde jag en halmfläta och råghalmspip or 8 viskan som jag flätade utaf, Kopparslagaren hadde två, döttrar Lovisa å Maja som sydde halmhattar och sålde, v arje qväl när jag kom hem så mönstrades hur många alnar pojken flätat för dagen_

Hela sommaren om det var kalit eller varmt så var det att gå barfotad det var inte als ovanligt när det var varmt att bli skrämnd utaf både en å flera ormar som låg å väste, än här än der.

Det var inte många dagar som gick uttan jag fällde tårar jag längtade efter någodt bättre, snart inget hem den fattiga modren fick äfven vara borta och arbeta för andra och ingen var det som ömmade sig för den faderlöse vallpojken, kläder fick jag uttaf kopparslagaren det var alltid lite bomullstyg som dom jorde utaf så det war att. både frysa och svälta.

På hösten andra sommaren då öfverlemnar jag skinnväskan å Bockhornat och halmflätorna till kopparslagarns döttrar, Nu är niin broder Carl hemkommen från en järnvägsbyggnad., Station hette Wretstorp, vi gär nu sällskap dit, der han förut varit, Nu får jag bära mat til en lokomotifförare och eldare som var på ett gruståg, En krona per d ag_a maten som dom lemnade den fick jag, det var annat än att vara vallpojke.

_Breder Johan var äfven vid Wretstorp och arbetade i ett berg. Nu var det att spara för att vi skulle få många pängar mäd oss hem vit! jultiden gör vi sällskapalla tre Maja-Stinas pojkar hem, var sin gammal säck på ryggen mäd våra trasor utti, när vi nu var hemkomna så var det att försöka att få kläder för de sparade slantarna

Mer och jag följdes åt till handelsboden köpte brunt målskin till hel kostym så fin hadde jag aldrig varit jag som nu blef när jag fick den färdig.

Sedan fick jag plats som dräng i närheten af hemmet hos en bonde som hette Johan Pettersson i Munt-åsen var der i tre år första året gick jag och läste för prästen han var kyrkoherde och hette Hjärpe första året jag var hos nämnda Pettersson så fick jag niat och kläder, När vi skulle som vi kallade stå i gången och läsa för prästen i kyrkan så var det ju äfven min husbonds plikt att göra drängpojken fin för han var ju en rik och ansedd man och dertill en framstående kommunalman så ville han inte vara sämre än andra, målskinskläderna var nu både små och gamla, så dom kunde jag inte använda när hela Daretorps församling var i kyrkan för att höra hur barnen läste, Nämnda bonde hadde en torpare som var tusenkonstnär han var skraddare skomakare urmakare guldsmed timmerman och smed m. m., nämnda torpare skulle först göra slöflar mäd långa eller höga skaft men naturligtvis små i fötterna så det var en pina att kunna få dem på fötterna.

Sedan var det kostymen en gammal blå vadmalsrock efter husbonden togs fram och syddes om små skört och knappar på ryggen, Byxor tia var svarta om det var nytt eller gammalt det mins jag inte, men det jag kommer ihåg det är att byxorna var vida som säckkar omkring benen och dertill så korta till hälften knäbyxor mössa fick jag vist av mor.

Nu var jag fin igen mäd den blå vadmalsrocken de svarta byxorna som gick mittpå benen utanpå de stora stövelskaften.

Andra året jag var i Muntåsen så fick jag i lön 15 riksdaler två par stöfvar två skålpund ull tolf alnar bläggarnsväf till skjortor Tredje år et fick jag 25 riksdaler två par stöfvlar två skålpund ull tolf alnar väf det kallades för småpersedar.

Hos nämnda Pettersson i Muntåsen äter och ligger alla i ett och samma rum husbonden och matmodern i sin säng, Pigan i soffa jag och ende sonen i en soffa ner vid dörren, Alla äter vid samma be-d i samma fat mäd träskedar det var ett bra matställe och dertill en mycke snel matmoder husbonden delade i vanliga fall soffet till ess på mat var han inte snål.

På vintern sitter matmodern eljest kallades hon för kära mor och pigan vid spinnrocken till klockan 10 på kvällarna och span dels ull dels lin äfven blåner som skulle bli skjortor och lakan utaf, Drängen sköter eldningen i den öppna spisen, några lampor eller fotogen var ännu inte känt, Drängen spintar stickkor å gör kvastar så det fins för instundande sommar, På söndagarna går alla i kan utom kära mor eller pigan Gustafva

Husbond en Johan Petterson var alltid snel och vänlig mot mig, men han var mycke snål om pängar så vi kunde inte komma öfverens om lönen för det fjerde året han ville gifva 200 daler (32 kronor 37 önej jag ville hafva 40 riksdaler.

Emellertid så var det den 24 oktober 1865 eller 1866 då var det för mig att taga afsked af min mor, Husbonde matmoder en son Pigan Gustafva, jemte Husbondens föräldrar fn. Riksdagsmannen hans fru jemte Piga, som bodde i en gård intill, Jag gråter, Alla gråter uttom husbonden och för detta Riksdagsman Petterson.

Det var första gången jag skulle flytta ut i världen på egen hand en bonde som skjutsar mig den långa vägen tre mil till Falköping Sedan på järnväg till Alingsås som jag hadde 8 riksdaler på fickan elvar af min lön när jag flyttar från Muntåsen har betaldt skjutsbonde och biljet så köper jag i Alingsås, de första kalsonger som varit på mina ben. Nu är en skjutsbonde och möter mig i

Alingsås för vidare befodran den långa vägen tre och half mil till en socken som hette Bollebygd gården hette Erikstorp.

Jag hadde tagit tjänst utaf en son till en jägmästare som hette Nyman var från Daretorp, och var nu ägare av nämnda gård Erikstorp. Lilla Nyman var herre och hans hustru var frudom var för fina att deltaga i någodt arbete frun var den bestämmande, hon var inte snel Nu blef det andra dagar för mig, nu hadde jag flyttat ur askan i elden, när jag skulle hafva mat så fick jag gå in i det stora köket sätta mig ensam och dertill mycke klen mat En ung dålig piga som lagade maten, Nu hadde jag inte mitt förra snella husbondfolk och inte det goda matbordet inte kunde jag få

på mor om söndagarna inga syskon Lilla Nyman hadde två gamla utslitna hästar dom skulle jag sköta och köra mäd, det var i vanliga fall att köra till Alingsås en gång i veckan dels mäd bräder och dels mäd plank för att sälja på torget, som det var mycke fattigt för herrskapet Nymans så var det dåligt allting vad som fanns på Erikstorp hästarna gamla magra och sönderbrutna dålig

vagn jemte redskaper som det var 3 1/2 mil till Alingsås så var det att göra lasset i ordning så att jag kunde knoga iväg vid tvåtiden I. eftermiddagen är då framkommen till första gästgivargården den hette Tulsjöholm det var 1 1/2 från Erikstorp var i vanliga fall der 8-tiden då var det att gifva hästarna mat och vaten och låta

dem vila en timme, vid 9-tiden så var det att knoga i väg igen till nästa gästgivaregård 1/4 mil den hette Kullabo är der vid tvåtiden på natten, Nu var det att taga in hästarna i någodt skjul och gifva dem mat, Se=den var det för mig att taga en hösäck in på gästgivaregården och få mig en plats på golfvet tillsammans mäd dom andra. forbönder som var före mig dom låg som grisar på det smutsiga golfvet, Nu var det att vila några timmar på morgon när alla forbönder kom upp från golfvet så var det i tjoftal en del hadde plank en del bräder och somliga stora höga lass mäd lagkärl alla skulle till stan å sälja sina lass i vanliga fall så köper alla kaffe mäd brunt pudersocker å bullar innan resan fortsättes På morgon vid niotiden uppträder man otvättad och okammad på Alingsås torg för att afyttra var sina lass som i allmänhet gick ganska trögt när man sålt lasset och fått kovan Då var det att köpa hem till frun samt till kreaturen så långt kovan räckte.

Samtidigt som jag var i Bollebygd på sommaren 1866-1867 så gick koleran i Göteborg mäd flera städer, När råg å vårssäd skulle skördas på hösten regnade nästan varje dag säden grodde i skulorna så det blef en klen skörd

På hösaten kom länsman och sålde Erikstorp för lilla Nyman jemte alt som fanns Nu blef han lika fattig som jag men han fick behålla sin fru jemte tre barn, stackars lilla Nyman Samtidigt så får jag äfven taga farväl av Erikstorp men nu fälades inga tårar, Lilla Nyman och jag åker efter den gamla hästen i en gammal gigg mäd en ann lil la kista och en hösäck fastbunden derbak, och åker den långa vägen till Vänersborg till en liten Herrgård som hette Lilleskog den var belägen emellan Halle och Hunneberg.

Der Skulle jag och den gamla hästen stanna hos en äldre broder till Lilla Nyman som hette Janne han var ägare till Lilleskog han var änkeman hadde två barn han hadde en gammal mamsel omkring 40 år hon hette Lindberg hon var i fruns ställe två pigor fyra drängar tre hästar två par ocsar omkring 15 kor. Nu fick jag det bättre jag slapp att vara ute och köra om nätterna fick bättre mat slapp att sitta ensam i köket när jag skulle äta Wi hadde en drängkammare i den ena flugelbyggningen ligger två i var säng klockan

5 på morgonen så ringer rättaren i vällingklockkan, då skulle vi druckit kaffe i köket en slät kopp, sockkerbitarna var delade till var och en, Som det inte fanns några maskiner för jordbrukets räkning så fick vi arbeta strängt om dagarna i arbete kl. 5 på morgon frukost kl. 8 välling en half rå sill bröd hälften rå half. hafvre det baka des till folket. en gång om året torkades på spett i taket lades ner i stora lårar, middag tolf merafton kl. 5, kl. 8 på kvällen slutas arbetet då får vi gröt och mjölk på söndagsmorgon då har vi smör på bordet

Janne Nyman var alltid snel mot mig jag var myckke inne hos honom på vinterkvälarna o. läste i jordbruksböcker äfven var det att lappa :trumpor samt öfvrigt åt sig Hushållsmamsellen hon var särskilt god mot mig .hon kallade mig alltid för gosse, Jag fick många goda bitar utaf henne i både mat och dryck, och jag å min sida om jag såg på hennes ägor. att hon ville hafva någødt utført så var jag inte ser hon behöfvde inte be mig mer än en gång, hon var som en mor för mig, på söndagsförmiddagarna var jag ofta uppe i herrgårdsbyggningen och läste predikan för dem.

Son jag tror var jag omtyckt af Herr Janne Nyman jemte Hushållsmamsellen Lindberg så är jag kvar på Lilleskog i tre år och trivdes myckke väl der

Alin lön var första året åttio kronor, Andra Etthundra, tredje året var jag rättare så då hadde jag stigit i graderna, Och rättaren betalades mäd 120 kr. per år när jag skule flutta och uppgör med Herr Nym an har jag 150 qvar af mina löner så rik hadde jag aldrig varit för jag hadde ändå snygga kläder det var at använda varje öre till nytto Nu har tre år gått till ända på Lilleskog min garderob är rikare, pängar på fickkan Nu är det att taga farväl af Herr Nyman och Mamsellen samt pigor och drängar mäd flera, dom gråter jag gråter alt är som en dröm,

1868 var ett missväxtår en myckke svår tid i sunnerhet för dem som var fattiga rågmjölet kostade 3 kronor pundet arbetsförtjensten var 50 å 75 öre per dag alla arbeten låg stilla, Nu var mitt mål till de t förlofvade landet Amerika der dom fick äta vettebröd i stället för vi fattiga svenskar fick äta hafvre och råg tillsammans äfven hafrebröd saknades på många håll och dertill många dollar om dagen ofantligt myckke folk reste öfver Atlanten det året och det var ingenting att förundra sig öfver för dom förtjenade stora pängar de r på den tiden

Innan jag tager afsked af fosterlandet så ville jag först taga afsked af min gamla mor reser till Falköping mäd tåg och efter apostlahästarna t. Daretorp 3 mil sammanträffat mäd min älsta broder Johan han hadde varit i Wärmland vid Järnvägsbyggnader varit örman vid broar och trummor, Det var inga dollar eller vettebröd för mig i Amerika Wi stannar hemma i Tidaholm och får grundläggning till en snickerifabrik det var endast en kort tid der var tref,: t att vara särskilt för mig wi bodde hos en bonde som hadde två söner och en dotter hon hette Anna de första aflöning jag fick på i Tidaholm var 25 kr. vad jag tyckkte det var myckke pängar för

kort tid, Jag var så glad så om jag kunde burit inspektoren på mina händer så hadde jag jort för han betalte mig så myckke han hette t Wänbärg.

Nu har min broder Johan blifvit utaf sitt förra befäl rekommandertade till Dalsland till en trämassefabrik som skule byggas vid i Dalslands kanal som hette Långed han begifver sig genast iväg till Wärmlan gifter sig mäd sin Bätty, fjorton dagar derefter tager Jag farväl af Tidaholm sammanträffar mäd broder och svägerska på ett ställe som hette Frykforsen i Wärmland du sköna

Nu är det sommaren 1870, Nu sättes karnevalen i gång från Frykforsen, En bonde som kör alla våra efekter Bror svägerska, jag, samt tre st. rallare till, nu bär det i väg till Seffle, vidare Åmål två mil till Få är vi vid vårt mål Långed alla får gå efter vår forbonde om jag inte missminner mig så var det omkring 8 mil som vi alla var unga, och friska så var det inga tråkiga dagar

Min broder hurer ett rum och kök en fjerndels mil från Långed en gård som hette Ene Alla ligger i ett rum de nygifta i en säng jag och de tre rallarna två och två i var sin säng Bätty lagar mat bär till oss frukost och middag.

Arbetena börjar på Långed kl. 5 f. m. slutar kl. 8 nu får jag börja lära mig hugga sten det var ingen lätt sak att börja mäd, alla stenskar-fvor ville åt ögonen

Som min broder var förman så fick jag deltaga utti varjehanda arbeten som förekommer vid dulika arbeten som var mig till stor nytta.

Nu var det att arbeta å spara varje af löning när maten var betald mäd 67 per dag, det öfvriga delas, en del till kläder och de öfvriga sättes in i banken, Fodringarna var inte stora på den tiden det var inga fackföreningar eller strejkkassor att betala till, inte var det att röka cigarretter eller sigare om dagarna varje öre användes till nytta för utom ett halft stop bränvin i vanliga fall varje aflöning det kost ade om jag inte missminner mig omkring 33 öre.

Wårt befäl var en Löjtnant som hette P. Laurel och en ingenjör som hette F. Bothen På Långed samt hela Dalsland var det myckke fattigt för folket som det inte var bebyggt omkring Långed så hadde folket kortare och längre väg att gå till arbetet så hadde dom mat mäd sig för dagen, När dom kommer på morgon har dom en så kallade träbytta fram och en bak på ryggen och det var gröt i den ena och mjölk i den andra och dertill en väska på ryggen som innehöll tunt hafwregröt som vi kallade för Wengersborgstidningar, det skulle vara till frukost middag och aftonvard och dertill arbete

myckke strängt, om jag inte missminner mig så betalades en krona för dag för diverse arbeten jag hadde 1,40 per dag 12 timmar.

Det förunderliga var alla är glada och belätta dels mäd det stränga arbetet och dels mäd betalningen

På söndagarna går alla i kyrkan unga å gamla wi hadde omkring en half mil att gå, Kyrkan eller socknen hette Tilleskog, Det en liten gammal träkyrka antagligen hundratals år gammal och dertill en liten gammal klockstapel, en bra präst hadde kom i Tilleskog

Det var allmänt tal att på hela Dalsland så fanns det inte så töser som i Tilleskog och jag tror det var sant för vackra dom

Som dämt är på första sidan så hette vår fader Lars Erlands^{son} Modig

Jag kallade mig alltid för Larsson, jag tyckte inte om namnet Modig riven broder Johan tyckte inte om det namnet, Broder Johan tiär han var vid järnvägen i Wärmland så hadde han tagit sig

, namnet Blomberg när vi nu kom tillsammans på Långed så blef det Alfred I Blomberg för det passade ju inte att hafva var sitt namn från Långed bär jag namnet Larson Blomberg som då äfven blef införd i Kyrkboken

Ar 187¹ I november månad är fabriken färdig och dagspenningen blef inom fabriken 1,20 per dag och till följd av den låga betalning, så var det att försöka sin lyckka på annat håll. Målet blef till en järnvägsbyggnad Frövi i Ludvika som då var under byggnad, Nu var det att få ett betyg af mitt befäl samt packka ner min garderob i den nya kofferten som alltsedan har följt mig.

Afskedets stund är inne först af broder och svägerska jemte vänner och kamrater mäd tårar i ögonen stiger jag ombord på ångaren Laxen f. v. b. till Vänersborg, Det blef en tråkig resa första natten fick vi tillbringa på en liten insjö för ishinder på fjärde dagen är jag i Lindesberg tågerna gick sakta ingen varmledning fanns på den tiden i tågen så det var att både frysa och svälta under tiden

Resan fortsattes efter häst till Nya kopparberget som jag inte hadde råd att betala så myckke som andra resande så får jag ligga i en uthusbyggnad i en drängkammare Genom förut jorda skrivelser skulle jag få stenarbete vid någon brobyggnad norr om kopparberg

Sorn det hadde blifvit rätt myckke snö och kalt och dertill närma jul så reser smålänningar västgötar och blekingar hem för att tillbringa julen hos släkt och anförvanter och jag får inget arbete Kanhända mäd tårfulla ögon återvänder jag till det anvisade drängkammaren som då för tillfället var mitt hem, Som det var första gången jag var ute att söka arbete så var det dystra timmar

Ensam och främmande för alla, Efter mörker låter Gud solen skira

Under tiden får jag reda på att det skulle byggas ett Besemers stålverk vid fångbro omkring en fjerdels mil från Kopparberg Glad i hågen och med raska steg ditåt möter en lång herre på vägen lufter på mössan det är väl inte ingenjören vid Bångbro Jo, blev svaret, finns det något arbete för mig att få, och samtidigt mäd mitt betyg som jag hadde fått från Långed, när betyget var läst så får ett ja till svar du får börja i morgon en krona per dag, mössan utaf och ett kärt tackk, Ingenjören hette Stridsberg, Nu börjar solen att

skina i mitt inre, nu vet jag att jag har arbete Nu var det att fortsätta vidare för att skaffa mig husrum äfven det gick bra, hos en bonde som jag tror hette Per Erson, han hadde två söner och

er. dotter som dom kallade för Lort Eva och smutsig var hon och hela huset Där blef jag inte gammal

Emellertid så inställer jag mig i berget följande morgon fem **man** hadde börjat att taga ut sten, nu var det att visa kamraterna t t jag både kunde slå och vända samt redogöra för dem mitt namn och vad landsman jag var samt var jag kom ifrån

Nu var det snart jul hadde då fluttat från lort Eva och fått 11 trefvligt hem hos en huttfogde som hette Erson, dom hadde inga **barn** ett rum och kök, jag får ligga i köket Maten får jag hålla mig själf. Madam Erson lagar maten åt mig för viss betalning

Dom blef snart som det varit mina föräldrar Madam hon lagade mat lappade och tvättade håller mina kläder i ordning hon ville allt id att jag skulle vara snugg Annandag jul kom order från ingenjören

jag skulle infinna mig hos honom på sitt kontor, jag blef myckket venligt mottagen och tillfrågad om jag ville åtaga mig förmansplatsen i berget, Du skall få ackord, så att Du och ditt lag kan förtjena mycket pengar och dertii får du 50 öre per dag i förmans pengar I: Jag blef naturligtvis myckket glad för befodran och dertil tacksam b lofode att göra vad i min förmåga stod att göra och jag jorde I i äfven I v(n jag fick stort förtroende af den ädle ingenjören, vi förtjänade :`—3,50 per dag

På tredjedag jul var det jag som presenterade mig som förman i berget och nu blef det kläm utaf i min ifver och tillika oförstånd så laddade jag eld i berget flera gånger men blef på ett förunderligt sätt alltid bevägrad

På sommaren fick jag och mitt lag komma ner till Långbro för att lägga grunder för järnbruket till huttan och masugnar m. m. Nu fick vi ar-beta under en äldre förman men det blef allt annat än trefliga dagar måndag tisdag t o. m. onsdagar kunde största delen af laget gå och dricka öl och bränvin, den som inte ville vara mäd var ofta hotad mäd stryk, Jag var äfven mäd en måndag den enda i mitt lif , De flästa utaf dem var smålänningar Blekingar ja äfven Wästgö tar, Nu hadde det blifvit bra tider så folket tycktes hafva råd att förspilla både tid å pengar.

Det var på den tiden inga stridigheter emellan kapital och arbete, alla är nöjda och belätna mäd var sin lott

I Kopparberg var det trefligt, Innevånarna gamla å unga var ett ovanligt snelt folk, sista julen jag var där så var jag jemte mitt värdfolk hos en professor, om jag inte missminner mig så hette han Carlberg, där tillbringade vi hela kvällen julafton tillsammans mäd farniljen, till j ulottan i Kopparberg bjöd han på skjuts alla skjutsar bar var sitt bloss som brinner, det såg riktigt trefvligt ut Gudstjänsten började klockan 4 på morgon Nya Kopparberget var ett vackert och särskilt för mig ett trefligt samhälle de första par galosser som jag använt köpte jag i Kopparberg 1873 på eftersommarn packkar jag min koffert igen, tager ut mina sparade pänningar från banken igen tager afsked af mitt värdfolk Erson och Johanna det var ganska bittert för både dem å mig samt alla öfvriga, min nya mor som jag alltid kalla de madam för fick ett fickur af mig till ett minne efter sin son

Mitt mål Småland min broder Johan är på Kallmar å Emmaboda järnväg, håller på mäd trummor och broar jag är erbjuden 4 kronor per dag, åker på tåg från Kopparberg till Wäxjö efter häst till Emmaboda

Der blef det stränga dagsverk omkring en fjerndels mil att gå morgon och kväll arbetas från 5 förmiddag till åtta på kvällen så länge dagen det tillät

Jag bor hos broder och svägerska på söndagarna är jag i vanliga fall i Wissefjerdens kyrka mycket bra präst, Men ett ogudaktigt folk, det var inte ovanligt om det var slagsmål iblandt de unga ele

menten utte vid stallarna i sunnerhet om det var några af deras likar från närgränsande sockken, stryk släp jag som väl var undan både vid kyrkan och det öfvriga Småland, men när man skulle förbi de myckna stallarna så fick man veta var man var för en, alla. möjliga råa uttryck och skrattsalvor det var ett illa fostrat folk i Wissefjärden, våra broar äro nu färdiga tager farväl av Småland.

Den 24 april 1874 medföljer vi det första tåg som går direkt från wäxjö till Karlskrona till en fästningsbyggnad som hette Rangsholmen den gamla skulle rivras och en ny uppföras fästningen ligger på holme intill Kyrkö omkring en mil från Karlskrona,

Vi hyrer på Kyrkö ett rum å kök en provisorisk träbro var an];]d emellan fästningen å Kyrkö så det gick bra komma fram o. åter, det var omkring tjugo minuter att gå Klockan fem på morgon skulle hela arbetspersonalen vara uppställda på borggården då göres det korum en löjtnant jemte klockaren står framför oss hela arbetsstyrkan var flere hundra man då sjöngs din klara sol går åter upp tackar Dig min Gud, samt läste Fader Vår samt Herren välsigne

oss

När Korum är gjord går löjtnanten jemte en sergenant och antecknar hur många man varje för man har samt gifver oss order, kommer någon för sent till korum får han anmäla sig hos löjtnanten får en grundlig uppsträckning

Alla arbeten utföres på akord

Som det var bra tider öfver hela vårt land så var det äfven för oss vid fästningen Broder Johan trivdes inte länge på fästningen var där omkring ett halfvt år, Då fick jag öfvertaga arbetena och omkr. 30 å 40 man nu blef det bekymmer, jag var ju mycket oerfaren för det förekom myckket noggranna arbeten, o. dertil ett strängt befäl Det var en major Knös Kaptener Högfeldt Gustaf Bergman Löjtnanter Serganter alla skulle man vara rädd för, att dom skulle klardra arbet ena, för allt skulle göras väl och omsorgsfullt, mäd mått och avvägningar, det fick jag alltid hjälp av serganten Pil.

Genom en god vilja så gick allting bra det värsta var, jag kunde inte alls räkna någodo dagsverkslistorna fick jag leja någon som jälpte mig mäd äfven var det myckket kient mäd skrifvningen så efter slutadt arbete går jag i skolan för att lära mig att räkna hos en underofficer som hette Lundberg 25 öre per timme

Alla arbeten slutade på middagen varje lördag en ångbåt Karl den elfte går in till staden mäd en stor pråm på släp som folket får vara uppi dom som inte får plats på båten hela arbetsstyrkan var hemma dels på öarna dels i socknarna intill staden,

jag hyrde ett rum i staden, när mina uppköp var gjorda på lördagen för nästkommande vecka så går jag på lördagskvällen och söndagsmorgon och lärer mig att skriva

På måndagsmorgonen klockan 6 f. m. då skulle vi åter vara samlade vid Rangssbron för att stiga ombord på nämnda båt och pråm nu är bryggarna nere med hundratals kärll mäd svagdricka 7 å 15 å 30 kannor i varje

Vi har alla var sin korg på armen mäd proviant för veckan en del har äfven någodo kärll mäd Smittens droppar utti så att dom är vid gladt humör efter en timmes sjöresa, Framkomna till fästningen då blir det ett lif på pråmen innan alla får reda på var sina drickskärll, drickskärlet på axel korgen på armen var och en knogar i väg till sina logement öl finns på fästningen hos Petterson som har matententeri äfven mat för dom som ville

Fortifikasjon består husrum å sängkläder ett vanligt hästtäckte ett nnaadressvar en till duna af säckväf två lakan till var och en råghalm att stoppa dem mäd i stället för fjäder. En del bor inom fästningen i så kallade kasematter kalksten till väggar hvalf 10 a 15 ända till 50 man i den gamla kyrkan, det var en härlig luft.

En del ha sin bostad i en större kasärnbyggnad i två våningar koridor i mitten rum på båda sidor i varje rum är plaserad britsar utefter den enna långväggen två på varandra det kunde vara ända till 20 man i varje rum det saknades inte sysselsättning den dagen för dom sann kom in i rummet först på måndagsmorgonen för det var i miljoner mäd loppor samt andra djur färunderligt var alla friska skulle någon tvätta sig så var det i sjön i saltvattnet,

När det tog slut på förrådet i matkorgen, då var det att vända sig till båtsmännen som låg på bevakning inom fästningen och köpte portioner uttfa dem för billigt pris ärter soppa gröt utan mjölk en sm-örbit lades i varje mått gröt i stället för mjölk grofva avlånga ankarstockartna uttfa mycket grovt rågmjöl,

Vid fort ofikasjon var ett utmärkt befäl allt efter som tiden gick fick jag större och större förtroende uttfa dem såväl höga som låga särskildt var det en löjtnant son till General Leijonhufvud han var särskildt god mot mig samt en fanjunkare Pihl, som jag aldrig hadde sett en ritning förr, så var det att fundera och så fråga, om och om igen när det var någonting som jag inte kunde reda ut, Jag fick mycket noggranna arbeten att utföra, jag hadde den förmånen att jag aldrig hörde ett hårt ord från befälets sida. Äfven jag å min sida försökte att sköta min plats till befälets belåtenhet nog var det bekymmersamt många gånger. Några strejker eller fackföreningar visste man inte uttfa på den tiden alla är nöjda glada och tacksamma,

På vintrarna var vi i bergena och tager ut sten och hugger som vi använder under sommaren. Den största sten som jag tagit ur någödt berg så var det på Kyrkö, vi skulle hafva den öfver ett stort hvalf öfver ingången till fästningen den var omkring 25 fot lång 5 fot bred 3 å 4. fot hög, till pansarbatteriet använde vi mycket sten som var 10 E-t 12 fot långa 4 å 5 fot höga i bredden. De stora stenarna kunde inte ens röras anat än mäd spel å domkrafter transporterades på pråmar till fästningen.

Det sista året 1879 eller 1880 bygger vi en fästning på landsidan för Karlskrona som fick namnet Oskars värn den ligger i närheten av järnvägen omkring en fjerndels mil från staden.

Under de föregående åren ha vi äfven förstärkt den gamla fästningens Västra Hästholmen mäd högre gråstensmurar åt sjösidan jemte kanon vandringar för de stora kanoner dem gjöt vi mäd beteng.

Nu har 6¹/₂ år gått tillända som jag varit vid fortifikation genom arbetsamhet och sparsamhet så har jag förvärfat mig under de fludda år 8.000 kr insatta i Karlskrona sparbank Den 16 oktober 1880 är fästningarna färdiga befäl och arbetspersonal samlas för en gemensam fäst mäd förfriskningar Kapten Högfeldt frambar sin stora tacksamhet till underbefäl jämte förmän och öfriga för de fludda år som vi i kärlek och samförstånd arbetat tillsammans mäd varandra som fått de kolosala arbeten färdiga, och nu kronan satt på väcket, den tretungade blågula flaggan hissas, Ett tack, och en bön till Gud, för oss Konung och fosterland.

Wid fortifikation var en bra skola för mig det var att alla mått och höjder skulle stämma på milimetern alla arbeten skulle göras väl och starkt

Jag lemmar nu fortifikation och alla bekymmer och tackar min käre himmelske fader för han har under de gångna år gifvt mig hälsa och välsignadt alla mina företag, och bevarat mig under de fludda år från tusentals faror, Tack käre gode Gud.

Som jag alltid hyrde ett rum i staden från lördagsafton till måndagsmorgon under den tiden jag var vid fortifikation Samtidigt blef jag bekant mäd min hustru Emelia Petronella, när vi blifvit riktigt förtroliga inäd varandra skulle vi naturligtvis som alt annat förnämt folk förlofva oss som skedde den 12/8 1877.

Min svärfader var Bryggare å stora Björkholmen i Karlskrona hadde där en liten gård mäd 6 rum utti jemte ett litet bryggeri på gården

Han var född den 10 dec. 1828. Död den 28 november 1898, Svärfadern var född bondson och hette S. M. Håkansson från Hoby soc ken i närhe-ten af Karlshamn, Dödsorsaken var lunginflammation

Svärmodren hette Elsa Persdotter född den 31 mars 1824 Död den 18 april 1907 Dom vilar i en familjegraf å Karlskrona kyrkogård Mina svärföräldrar hadde två Döttrar tillsammans Emelia Petronella född 24/1 1860 som nu är min hustru

Wårt bröllop firades i brudens hem i stora Björkholmen den 16 oktober 1880 tillsammans en del af mitt befäl som jag samma dag tagit farväl utaf jemte släktingar och vänner från brudens sida Det vax ett storartat bröllop

Innan jag gifte mig har jag köpt en gammal gård å Patarholmer för mina sparade pängar som betalde 8000 kr för utti nämnda gård skulle vi hafva två rum å kök Salen var omkring 10 å 12 fot lång cirka 8 fot bred ingen eldstad, Sängkammaren var omkring 8 fot i fyrkant mäd kokugn köket omkring 5 fot i fyrkant mäd öppen spis att laga maten utti, vi hadde vår våning 1 trp i gården var 14 rum kök inberäknat

Nu är jag gift och har fru inget arbete och inga inkomster endast hyrorna, dom var fattiga alla hyresgäster så det var att få några kronor i sänder af en del ingenting

I var enfald ansågo vi oss sjelfva för att vara en sorts herreskap bjuda våras anhöriga på kalas äfven går bort på dulika Den som står må se till =att han inte faller

På vårren 1881 fick jag arbete på flottans varf i Karlskrona 22 öre per timme 10 timmar om dagen, När klockan slog 6 på morgon skulle varje man vara inom portarna, inom portarna får vi hämta var sin brickka mäd nummer uppå, för att lägga den i en annan låda

en ordningsman tar sedan reda på om alla nummer är i arbete, Poliser står i portarna å vacktkar dom öppnar och stänger dom kallades för Warfspoliser

När brickkan är lemnad på den anvisade platsen, så går var och en till sin arbetsplats Wi kallades för gråstensmurare det var att lägga. dels nya kaijer dels reparera. kaijer å Dockkan en ny svängbro m. m.

Wi hadde en särskilt plats att samlas uppå varje morgon, äfver. hadde vi en eller flera så kallade Byggmästare som var vårt lägsta befäl dom skulle gifva order vad vi skulle jöra för dagen.

När det var jort så var det att uppsöka det närmaste virkeskjul för att göra sin toalett utti Wi fick uttaf kronan en så kallade Bussaron^a Buxor af säckväf för att taga uttanpå de öfvriga kläder utaf mäd skor eller stöflar och på mäd de helgjutna träskor på fötterna till utseendet liknade vi fångar

Det sista året jag var på flottans varf var jag kontrolant vid ett minförråd som en privat byggmästare skulle bygga som hette Jonsson, Troligtvis hadde jag ett stort förtroende af vårt högsta befäl som blef anförtrodd ett så stor uppdrag, han var kapten hette F. Bathen Eljest var det myckke befäl inom varfvet War schef Komedörer Kaptener Löijtnanter Som jag förut varit förman i många ar och äfven hade litet praktik så kändes det nog lite underligt många gånger att gå som fånge dag utt och dag in.

Och dertill hade jag någodt öfver en half timmes väg att gå från Pantarholmen så jag kunde inte gå hem till middagarna och för besvärligt var det för min fru eller jungfru att gå till mig mäd mat, Det var att- hafva mäd sig på morgonen några skifvor surt bröd så kallade skånska limpor mäd smör och en flaska mjölk, Klockan fem em. var arbetet slut för dagen Aflöning fick vi fyra gånger i månaden den 5-10-20 -- å den sista dagen varje månad

På sommaren var det att arbeta på den gamla gården om gvällarna efter slutat arbete på varfvet

År 188_2 den 7 maj föddes vår förstfödde son Oscar Sanfred år 188 4 den 9 maj föddes vår andra son Lars Ivar dog vid 2¹/₂ års ålder i d^lfteri var sjuk 12 timmar en bra pojke, vi saknade honom rätt länge

År 1887 den 3 december föddes vår förstfödda dotter Anna Armida

Nu får mor ondt i bröstet kan inte gifva di till barnet, Modren gråter Barnet gråter, På varfvet om dagarna på kvällar och nätter passa upp modren samt bära barnet omkring golfvet och mormor hon grälar det första åtta dagarna hon var hos oss, Sedan var det. att skaffa sig jungfru till jelp, Härliga minnen

De öfriga barnen har aldrig fått di af sin moder, Dessa tre nämnda barn är födda i vår gård å Pantarholmen, Karlskrona.

År 1886 var min hustru i Ronneby å drack brunn samt badade hadde då vårt enda barn mäd sig Sanfred., jemte moster Hanna Jag är under den tid ensam hemma lagar mat åt mig sjelf morgon å qväl samt städer som jag sjelf vill hafva det, och på varfvet om dagarna

Samma år var min hustru å jag i Westergötland å hälsade på min gala moder Majastina sammanträffade med Wändla Modig från Hernösand

Är 7.888 på våren säljer jag min gamla gård på Pontusholmen till en timmerman å varfvet som hette Andersson fick förlora omkring 800 kr. på honom

När gården är såld hyrer vi två rum å kök på Björkholmen i närheten af mina svärföräldrar, där föddes vår andra dotter Elsa den 25 april 1889

Som det för mig sunes så H^ar Gud om vi vill följa hans andes ledning så har han förutsatt var vi skall hafva vårt bröd. Och vad vi skall utföra här på jorden

När Sundsvalls stad hadde brunnit den 25 Juni 1888 så fick jag en längtan att jag skulle dit för att i vad mån jag kan, jelpa dem att åt^{er} r uppbygga staden, samt äfven att kunna förtjäna nu godt mer än jag jorde på flottans varf, samt att slippa gå som en livdömd fånge i de grå Busarun kläder och de helgjutna träskorna från morgon till qväll dag ut å dag in 2 kronor å 20 öre per dag samt fri läkare i händelse man blef sjuk Min Debet och Kredit ville inte gå ihop

Alla som inte tillhörde sjömanskåren eller flottan kallades för Daglönare nämnda Daglönare hadde kontrakt mäd Kungl. Majestät och Flottans varf Åtta dagar ömsesidig uppsägning

År 1888 i Augusti månad säger jag upp min plats, Åtta dagar derefter tager jag farväl af min högt avhållne Kapten F. Bothen femte öfrigt befäl och kamrater

Och den 20 augusti är afskedets stund inne att säga farväl af hustru å barn Sanfred å Anna som då låg i vaggan

Det var e n af de bistraste dagar jag upplefvat lemna det käraste jag ägde och g^a okända öden till mötes

Jag går ombord på den Ångbåt som hette Drottning Sofia som anlöper Kalmar sedan Direkt till Stockholm

Mäd tårar tager jag farväl af min hustru jemte Sanfred som följer mig Lill båten som viftar mäd sina näsdukar å gråter Jag likaledles grå ter.

När vi kommo utom sunhåll för näsdukarna så kom det en så kallade bättre jude och frågade om det var min hustru och son som grät på Kaj-en och jag svarade ja han ville veta resans mål och hvem jag var och det fick han

då säger han ni far alltså under Guds försyn och jag svarar mäd ett ja, ja

före reans mål hadde jag öfverlemnadt alt åt min Gud, att han fortfara nde skulle vara min jelpare och beskyddare

Den 4 Augusti landstiger jag en söndagsmorgon första gången i Sundsvalls stad Allting ligger i ruiner å aska, efter den gamla staden som nu kallas för stenstaden

Ett gammalt kronans fartyg ligger nere vid Selångersån som hette om jag inte missminner Wiktoria, det tjänstjorde för Hotell. Der var för dyrt för mig att bo hos ett folk vid öfversta ändan af Gasverksgatan lyckades det mig att få bo

Som det var söndag så var det att vila sig efter resan den dagen På måndagen var det att taga reda på alla grundläggare basar, för att bereda sig arbete alla har till öfverflöd af grundläggare till slut lyckades det hos ett par kompanjoner Rosedal från Köping Mattson från Stockholm

Re^dan på hösten 1888 efter den förödande sundsvallsbranden kom Alfred Larsson Blomberg till Sundsvall för att söka sin lycka. Han började med stenhuggning och lade upp ett förråd för kommande grundläggningsarbeten för den nya staden. Foto: Nordiska museet.

Dom hade åtagit sig att hugga såkel till så kallade Hellberska huset vid Storbron som skulle repareras Dom tog stora jordstenar hos en bonde som hette P. Höglund i Böle

På tisdags morgon den 26 då var det att taga reda på vardagskläderna å träskorna i kofforten och packa i en säck och knoga väg den långa backiga vägen mäd säckken på ryggen kofforten fick sedan hämtas mäd häst

Äntligen framkommen så var det att skaffa sig !husrum vilket äfven lyckades hos en bonde som hette Janson vid Midskogsbron. fick ligga i Bruggstuga der var tre herrar å stenhuggare inlogerade förut, dorn var från Stockholm en sorts sämre herrar så kallade luffare

Det telef allt annat än trefligt att bo tillsammans mäd dessa herrar, och der till endast en vägg emellan oss och korna jemte hästen, dom stampade å slog mäd sina koskällor natten rundt Och det var inte underligt, för dom så väl som vi hadde miljoner mäd flugor att slåss mäd Mat fick jag hos Höglunds för 1 krona om dagen en bra quinna hadde alltid bra mat en af de bästa, jag sett, vi var 4 å 5 herrar utom sin man tre barn å två kor alla skulle hafva mat å passnit! ; detta skötte hon sjelf och maten var alltid färdig på bestämd tid det förunderliga var hon hade aldrig bråttom

Det gick inte att arbeta hos Rosendal å Mattson länge fick inga isängar

när aflöningen skulle vara räkte inte pängarna till jag skulle hafv^a 30 öre per timme fick omkring hälften

Jag skaffade mig ett eget berg i närheten köpte verktyger och började att taga ut Ockelsten för egen del för att sälja nästkommande år jag fick fyra man till jelp för vintern

Till julen reste jag tillbaka till Karlskrona för att hälsa på min hustru å barn. det gick då å fyra dagar på tåget första dagen till

Bolnäs andra till Stockholm tredje till Alvesta fjerde är jag i Karlskrona

När jag kommer hem är min hustru sjuk legatt fjorton dagar var hemma hos de mina till efter Trätodedagen min hustru var då bättre, det var svårt att skiljas från dem, men nöden har ingen lag

Efter fyra dagars resa är jag åter i Sundsvall för att börja mäd min såckelsten det hadde under julhelgen blivit meterdjup snö det var en märkvärdig vinter

den 12 oktober 1888 blef det mycke snö emen den gick bort inom några dagar den 20 oktober blef det öfver en half meter den snön fick ligga kvar öfver vintren, det var arbetsamt samt kostade myclre pängar att hålla på i bergen bland den myckna snö

Genom en annan grundläggare som skulle resa uppåt Umeå så i övertog jag ett par grunder af honom som han skulle lägga. En till Grosshandlare P. Aug. Dalen vid Bergsgatan samt en grund till n ladugård vid ett sågvärk som hette Eriksdal

Entreprenörerna till P. Aug. Dalens villa var en från 'Stockholm om hette Möller samt en arkitekt från Sundsvall som hette Österlund. När grund och såckel är färdig så har jag att fordra omkring tusen tvåhundra kr. fick 50 kr. innan villan är färdig gör de höga herrarerna konkurs Grundläggare mäd flera fick taga huror för sina fordringar

Från Eriksdal fick jag äfven härliga minnen Grundläggaren F. Andersson som hadde åtagit sig nämnda grund hadde redan tillsatt folk som skulle utföra arbetena som äfven börjat de samma. När förmannen Lundberg från Stockholm erhållit den tredje aflöningen till sig kamrater 330 kronor då rymde han derifrån mäd pengarna.

var det att påföljande dag åter efter häst åka dit i omkring 30 grader kallt och aflöna folket, Det var trefliga resor nämnda Lundberg blef häktad i Stockholm fjorton dagar derefter. Jag fick omkring i 75 kr. återsända

Samtidigt skulle jag återfå ett kontant lån på 2000 kr. utaf en Grundläggare äfven han från Stockholm som hette Norén, äfven rymde lemnade efter sig fyra hästar två stycken stenkrantar som jag fick taga genom mycke besvär och tråkigheter för mina 2000

kr. Det var de första lärpengar jag fick erlægga i Sundsvall, Det var för mig en tråkig vinter

1889 på våren började jag att sälja utaf den sten som vi huggit under vintren och den första sockelen jag sjelf satte var till hörnhuset vid Södra järnväggsgatan på Nybrogatan åt ett par Byggmästare från Stockholm som hette Östran och Johansson om jag inte missminner mig så hadde jag 9 kronor per kvadrat aln.

Alfred Larsson Blomberg var en iden stora skaran av byggnadsfolk som efter branden i Sundsvall 1888 med sitt arbete hus för hus ersatte de provisoriska träbyggnaderna med ståtliga stenhus i 3-4 våningar. Foto från 1889-90 av Carolina Olsson från Storgatan i Sundsvall med provisoriska trähus och enstaka stenhus.

om vi ville vara lite Herrskap under den tid jag gick på varfvet i Karlskrona för 2 kronor å 20 öre per dag, så ville dom inte räcka till, Wi hadde ansedda släktingar och inte ville vi vara sämre, vid Högtidliga tillfällen så måste vi naturligtvis vara klädd i frackkostym och de öfvriga kläder derefter, och den unga frun måste ju äfven vara lite modärn, Emellertid när jag sålt den gamla gården och betalat mina skulder så har förmögenheten gatt ned från 8 till någodt öfver 6000 kronor som fick göra sällskap till Sundsvall

De 6000 kronor fick nu användas dels till arbete och spekulationer på sornmaren börjar jag och Fällman från Böle att köpa Byggnadsbjelkar till de stora stenhusen som skall uppföras. Wi köpte under sommaren samt nästkommande vinter flera tusen stycken, dom var i almänhet 6+10 tum priserna var i almänhet 50 öre per aln för furu i inköp

Det var en bra affär men tillika stor risk för mig. Fällman hade inga pengar, Winsten skulle delas han var fackman, det gick utmärkt bra för han var en bra säljare och viste att taga bra betalt. Jag å min sida tror att jag var en bättre köpare å tummare än kompanjonen när jag hadde varit mäd något

Wid midsommartiden samma år kom min hustru till Norrland, jemte tre barn och jungfru Jag hadde hyrt ett rum och kök i Böle för familjen, Elsa var då endast två månader gammal

Som jag hadde både arbeten och afärer mäd bjelkar å sparra i stan så går jag den en half mil långa vägen morgon å qväll

På, våren 1890 fluttar vi närmare stan till Enkan Tandlund i Sidsjö vi fick två små rum och kök för ett pris av etthundrafemtio kronor för år

Där föddes våra två söner Ivar den 19 aug. 1890, Josef Emanuel den 1.5 aug. 1891

När afären mäd bjelkarna utaf bönderna var slut på värn så åtager jag mig jordsjaktning Grund å sockel till hörnhuset vid

Södra järnväggsgatan å Nybrogatan i qv Bokhållaren Byggmästaren -hette B. Alm=qvist från Stockholm

Samtidigt åtager jag mig jordsjaktning grund och säckel till et hus jag nu äg er vid Nybrogatan 3

By^ggmäs taren var äfven från Stockholm hette Zätterling

Och på samma gång hade jag åtagit sockelen till stenhuset N:o 5 vid Nybrogatan och till stenhuset N:o 5 vid Södra Järnväggsgatan Stenen till säckelen under de fyra stenhusen i qv Bokhållaren tar jag från Juniskär fraktar på pråmar Alla Byggmästarna är från Stockholm Derför får Husen heta Stockholmshusen.

Äfven sålde vi alla bjelka å sparra till nämnda hus

Samma år 1890 som det blef myckke arbete i hela vårt land så kommer en skräddare Palm från Stockholm och håller vackra tal och säger att arbetarna äro slafvar, Det skulle nu blifva jämlikhet å broderskap i Sundsvall Det skulle arbetas tillsvidare 10 timmar i stället för 12 sedan åtta men lika stor inkomst

Nu börja våra härliga fackföreningar nu är det dom som skall bestämma timpänningen var då 25-30 å 35 öre för stenarbetare Nu var det att vara vaken snart sagt natt som dag i berget, vid grunderna samt stenhyggeri å säckelställningar om nätterna så v^ar det att jelpa till mäd barnen, för dom var alla små

A r 1891 hade jag grund och säckel till ett magasin intill gångbron öfver Sel ångersån åt Per Aug. Dalen en så kallad Grosshandlare samt grund till ett magasin åt en Grosshandlare som hette Sladin, Det var myckke arbete mäd dessa grunder och tillika myckke klen förtjänst

Två grunder samt säckel på stenhammaren den ena grunden till ett stenhus Byggherrn hette Edman en inpiskad skälm, var nära jag skulle förlorat 2000 kr., på den räfvén, Den andra Byggherrn hette Ångman den hadde inte tagit så hög examen i alla konstens regler som nämnda Edman Jag sålde äfven bjelkar och sparrar till de värda herrarna.

Den första grund som jag hade i sjelfa stenstaden så var det till Konsul Wikströms hus vid Esplanaden å Köpmangatan, Såckeln tog jag ifrån Ragunda på järnväg. Det var den första säckelsten som kom till Sundsvall från Ragunda. Konsul Wikström var en bra herre jag fick 15 kr. i dricks pängar aär jag hadde grund å säckel färdig.

En grund och en säckel till ett hörnhaus vid Storgatan vid Nordöstra hörnet af vängåvan den säckelen tog jag äfven från Ragunda. Det var två Byggmästare från Stockholm Lindstål å Törnqvist Det är nu Brandförsäkringsaktiebolagets Sveas fastighet

Nu var fackföreningarna i verksamhet nu var det dom som skulle bestämma timpänningen. Grundläggarna var delade i tre klasser Postbasar, skalare och stampslagare var och en i sin klass skulle hafva lika betalt om dom var dugliga eller odugliga om dom var lata eller arbetsamma, Jag ville naturligtvis inte räta mig efter deras Paragrafer, Jag betalade dem efter deras flit och duglighet

Jag blef anmodad att infinna mig i Godtemplarhuset å stenhamm^aren och der fick jag en grundlig tillrättavisning Enligt deras uttryck så kittlade det i benen på en del så att dom inte kunde sitta

stilla för än dom fått läst deras lagar för mig arma stackkare ljuva minnen från den tiden

En grund å säckel för Grosshandlare J. Rösts räkning vid Stor gatan, en svår vinter myckke snö svårt att få någon sten i berget myckke lite betalt, stenkran gick sönder en man kom under när han ramlade öiver han blef allvarligt skadad. Jag fick betala på lasarettet Jakobsson och Eriksson var Byggmästare

En grund å säckel till Hantverksföreningens hus allt skulle vara får digt på två månader 50 kr. böter för varje öfverstigande dag Jag hadde färdigt före tidens utgång Jakobsson å Eriksson var äfven däm Byggmästare?

En grund å säckel till ett trähus vid Esplanaden för Grosshandlare Rösts räknin g Nu ägare Skohandlare Ekholm.

Samtidigt en grund å säckel jemte en hög stödmur nedom villan för Oroshandlare Au g. Blombergs räkning vid Södra ändan af skolhusalé n

Som det rägmade nästan dagligen på hösten så blef både körning å arbetslön dyr der fick jag förlora emellan 6 å 700 kronor som det var många g-rundläggarebasen så var det stor konkurrensen så det var att vara billi å ödmjukast tjänare om man skulle få hafva den äran att få utföra arbetena åt de höga herrarna, om jag inte missminner mig så hadde jag 15 öre per kubikfot.

E n grund jemte jordsjaktning å säckel till en stor fotogenkällare vid Nacksta Jakobsson å Eriksson var Byggmästare för Blombergs villa samt fotogenkällaren

Mäd fotogenkällaren skulle det gå fort Jag hadde endast 7 veckor på mig att göra allt färdigt om jag inte missminner mig så hadde jag omkring 30 hästar att köra jord å den mäd samt manskap derefter.

Samma år på hösten köpte jag stenhuset vid Nybrogatan nr 3 som då var endast väggar taket var inte färdigt, Nu blef det att puttsa och inreda det på våren 1893 har jag huset färdigt vi var de första som inflyttade utti två rum å kök en tr. Der föddes två af våra barn

Pontus 1892 den 15 oktober Hulda Emelia 1894 den 24 april 1892 var en myckke kall vinter och myckke snö

På våren 1892 börjar jag mäd grund å säckel till Nordstjernans bryggeri har det färdigt på hösten

Disponenten hette Carlsson

Byggmästaren var från Stockholm hette G. Johansson Werkmästarn hette Winter nämnda Winter blef sedan Byggmästare för Riksdagshuset i Stockholm

vid Nordstjernan strejkar stenkörarna för mig skall hafva mera betalt

På vintern 1893 börjar jag mäd grund vid Trädgårdsgatan å en bonde som hette Tjärnlund, Byggmästaren var C. A. Olsson en smålänning timmerman till Urket

På våren strejkar alla grundläggare hos alla basar i hela stan, Skulle naturligtvis hafva mera betalt Grundläggarna hadde en särskild föreningen, Dom fick gå i fjorton dagar sedan börjar dom för samma betalning från den dagen blef det slut mäd grundläggarnas fackförening äfven mäd deras standard

Härliga minnen

En grund å säckel till en trävilla vid Södra Järnvägsgatan å en skollärare som hette Winberg nu ägare Aug. Styf.

En grund å säckel å en glasmästare som hette Hugo Malmberg vid Kyrkogatan

samt jor dsjaktning å grund samt en säckel å gårdsidan till Teaterhuset

Björklund var Byggmästare för Teaterhuset och Glasmästare Malrnbergs hus samt grund å säckel till ett Posthus i Ange der var en Byggmäster som hette N. O. Anersson Samma år i December månad börjar jag taga ut sten till trämassefabrik i Matfors. Som vanligt skulle man vara billig vid uppjölelsen, arbetena skulle alltid göras fort och väl, alt efter ritning, i Matfors blev det arbetsamt

Berget som jag fick spränga bort der fabriken står kunde inte användas annat än till fullning. Jag fick taga sten en half mil därifrån vid Attmars gamla Prästgård, Det blef dyrt om jag inte missminner mig så fick jag betala 2,25 å 2,50 per lass

Jag använde 50 å 60 man dagligen vid Matfors, ackordspriserna var 15 öre per kubikfot för alt berg som sprängdes bort, 16 öre per kubikfot för alla Grundmurar jemte Walf å pelare som skulle byggas ihop

Arbetslömerna var små från 22 öre till 35 per timme

Bolaget betalte sitt folk mäd 17 öre tim Alla arbeten dagsverkslistan samt allöningar sköter jag sjelf om

Samtidigt på våren å sommaren 1894 har jag äfven grunder i stan har der en förman som hette Östlund

Jag rar sjelf in till stan varannan lördag och aflönar Grundläggare bärgsprängare sten å jordkörare smeder å järnhandlare Krut å Dynarnithandlare m. m.

Medan jag är i Matfors lägger vi en grund åt en sjökaptän som hette Aberg äfven jordsjaktning å såckel å gården En grund åt Järnhandlare Näslund å Wiklund

År 1892 köpte Alfred Larsson Blomberg ett av de s k stockholmshusen vid Nybrogatan söder om järnvägen och flyttade in med sin familj 1 trappa upp. Foto: N. G. Nilsson.

Detalj av foto från grundläggning av Sundsvalls nya kyrka 1891. Foto: Adèle Kindlund.

År 1893 stod Alfred Larsson Blomberg för grundläggningsarbetena för Sundsvalls nya teaterbyggnad.

Storgatans östra del i början av 1900-talet. Närmast till höger grosshandlare Cassels hus med sitt torn. På samma sida av gatan, efter ett mindre hus, stor-byggmästare C.A. Olssons hus. Till dessa utförde Alfred Larsson Blomberg och hans arbetsfolk grundläggningsarbeten 1894 respektive 1902. C.A. Olsson var byggmästare för många av de byggen där Alfred Larsson Blomberg utförde 'jords chaktning, grund och sockel'.

En grund åt Enkefru Dalberg vid Järnvägsparken

samt en Grund åt en jägmästare som hette Kassel vid Nordöstra hörnet av Storgatan vid Järnvägstationen nu ägare kapten Nordberg

som jag i det närmaste är färdig med mina arbeten i Matfors i Juli månad så får jag sköta mina arbeten sjelf i stan Medan jag hadde arbeten i Matfors så föddes vår dotter Hulda Emelia den 24 April 1894.

i Juli månad for min hustru å vår älstas dotter Anna till Ronneby för att dricka brunn å bada

Elsa Josef Pontus ackorderade vi in hos bondfolk i Böle som hette Höglund medan Modren är borta Hulda som då var endast några månader fick vara hos en fru Artelius Sanfred Ivar är hemma hos mig Jag sköter om mina Grunder, Sanfred Ivar fick tjänstgöra i stället för jungfru

Samtidigt som min hustru var i Ronneby så köpte jag en villa med 7 rum å kök och omkring fem tunland jord omkring i det Natursköna Sidsjö för 7000 kronor

När min hustru och Dotter kom hem från Ronneby då flyttade vi genast upp till vårt Nya hem och återhemtade våra bortakor barn, till vårt Ihärliga sanatorium i Sidsjö Mina arbeten är färdiga så nu får jag vara hemma hos de mina en liten tid 1894 var för mig ett arbetsamt men tillika bra år

År 1895 börjar jag med jordsjaktning till Saluhallen åt en Smälänning som hette Otto Holmström En kall vinter Kälän i jorden var omkring 6 fot djup.

Jag måste lägga in till Majstraten att få skjuta sönder kälän med Dynamit När den besvärliga sjaktningen är gjord så lägger jag Grund senare på våren till nämnda saluhall och Boningshus på tre våningar vid- Sjögatan, Arbetsförtjensterna var under den tiden 25 å 35 öre per timme för Stenarbetare

jordkörning var betalt 22 å 25 öre per lass all jord kördes vest på staden häst och körsven förtjänade i medeltal 4 kronor per dag En grund vid öfra änden av Storgatan åt en Hattmakare som hette Sundberg

Byggmästare var C. A. Olsson Smälänning till börden, det blef altid klena förtjänster äfven förluster när man had mäd den Hern att göra han ville hafva alt sjelf jag fick äfven hafva den äran att låna honom under tiden 500 å 1000 kronor emellanåt uttan ränta naturligtvis man måste ju vara tillmötesgående på alla sätt för att få hafva den äran att lägga Grunderna åt Byggmästarn när de fick någodt hus på entreprenad

En grund till ett Magasin vid sjögatan åt en Grosshandlare som hette S. Wählstedt Byggmästare var en som hette N. O. Andersson en för detta timmerman arbetsamt inga förtjänster

Samtidigt åt samma Byggmästare en Grund å säckel till Gustaf Adolf föreni ngen ett trähus vid Busofska tjärn väst på staden Samma år Grund å säckel till Alnö Kyrka myckke arbete ingen förtjänst lite betalt ondt efter både Grundsten å säckel-sten 15 öre kubikfoten för grundsten 1,50 qvfoten för säckeln mäd uppsättning och bakmur hela arbetet gick till 3,919 kronor C. J. Björklund var Byggmästare

Nu har 1895 gådt till ända mäd alla vedemödor och bekymmer. Som väl är har Gud bevaradt både mig och mitt folk från tusentals faror

Som det var många Grundläggarebasar i Sundsvall under den tiden så var konkurensen stor, När man fick höra att någodt hus skulle byggas så var det att hålla sig framme hos herrar Byggmästare samt Byggherre mäd mössa eller hatt i handen eller under armen och fråga om man fick hafva den äran att utföra Jordsjaktning Grund å säckel Som dom inom sig sjelfva ansågo sig för höga herrar så fick man inte uppgjöra mäd dom varken första eller andra gången, kom igen en annan dag, När man sent omsider kunde vara billig nog samt ikläda sig att utföra arbetet uttan pänningar till tak kom på huset ja till och mäd när huset blef färdigt då fick man hafva den äran att utföra arbetena så var det många fall vad uppjörelsen var det i almänhet att få en växel på återstoden

På nyåret börjar jag mäd jordsjaktning för Otto Holmströms räkning till det stora Hörnhuset vid torget. All jord kördes bort till omkring 8 fot under gatan på hela tomten för det skulle vara källare under gård Saluhall samt under huset, samtidigt lägges Grund för huset samt pelare under gård å Saluhall för en summa af kronor 1.4150 i Februari månad gick all snö bort måste taga Grundsten från Tjuvholmen köra på isen, Jordsjaktning å Grund till det hela är färdigt till den 1:sta Maj.

På våren när jag är färdig från Otto Holmström börjar jag mäd jordsjaktning å Grund åt en gipsmakare som hette Johansson till ett stenhus som är beläget vid Kyrkogatan intill Posthuset. C. A. Olsson var byggmästare
På sommaren lägger jag grund till ett stort stenhus jemte stallar å öfre ändan af Storgatan intill Storbron åt en grosshandlare som hette Norman. C. O. Andersson var Byggmästare.

I November månad tager jag min lilla Grälle samt manskap och verktyger jemte stenkrän och åker på tåget till en stajon som heter Dockmu r, komna dit lastas våra verktyger som stenkrän på kärlkar och spänner för min lilla Grälle för vidare befordran till Strånäset en socken som hette Stugun.

Dåligt slädföre vi fick jelpa Grälle att dra lasset som var ganska tungt. Jag skulle i Strånäset lägga en Grund till en stor ladugård åt en Herre som hette E. Holmberg en snel Herre att arbeta åt Jag hadde 5000 kronor för Grunden samt säckel som skulle huggas fogar å bugg

När jag kom hem till Jul så var de flästa af barnen sjuka men blef under häljen återställda som väl var. Det hadde för min hustru varit både tråkigt och arbetsamt under tiden jag var borta vi hadde två kor två jungfrur under den tiden barnen var små. Ja tack Gode Gud för detta flydda år i Januari månad den 23 föddes vår sista, son Nils Alfred 1897 Nu börjar ett Nytt år och Nya arbeten

den förslita grunden var till en snusgrosshandlare som hette C. O. Malmström vid Storgatan Ett trevåningar stenhus vilar nu på grunden. C. A. Olsson var Byggm.

När Malmströms Grund är färdig börjar jag mäd jordsjaktning å Grund till ett Stenhus vid Rådhusgatan åt en tapetserare som hette Sundegård C. A. Olsson var äfven der Byggmästare En Grund till en ladugård å Gustafsberg å Alnö samt Grund för en skorsten till sågen åt Grosshandlare Röst

En bra herre att arbeta åt kontant betalt när arbetena är färdiga och dertil i alltid tacksam

Vintern 1895 påbörjade Alfred Larsson Blomberg schaktningsarbetena för handlaren Otto Holmströms hus med saluhall vid Stora torget. På våren lades grunden.

Tidzungenar den 31 Dec 1876

Festligheten i Åhan	45000
Festligheten i "Sidsjö"	8500
Lösbo	3000
i Medelpads folkbank	1000
foäran på Remiss i Westera	1370
i arbeten	1070
Diverse födringar	250
En häst	150
En häst en gris	250
Grödo	600
3 sty Skenwagnar	250
3 sty Skenkranar	300
Verktyger	200
Agarebrukarselskap	100
En häst + Kalken	50
2 sty Lufforsäkringsbref	1700
	<u>63720</u>
	<u>32188</u>
Tidzungenar kr ==	31532

Skulder den 31 Dec 1896

Des Riksbankens: Lennösand

Till Edv Olsson: Karlskrona

30000
2188
32188

Grgrundläggare Alfred Larsson Blombergs räkenskapsböcker Bokslutfrån 1896.

Sundsvalls nya brandstation i rött tegel stod klar 1899. Alfred Larsson Blomberg svarade för grundläggningsarbetena.

En grund samt jordsjaktning å Såckel till en smidesverkstad vid Badhusparken nu de förenade verkstäder åt en yxsmed som hette Holmsten från Stockvik

Samma år en stor bro eller så kallade Kulvert under landsvägen vid qvisle Njurunda ett besvärligt arbete och dertill lite betalt 1898 i Januari månad börjar jag mäd jordsjaktning å Grund samt Såckel till Sundsvalls Celulosafabrik å Essvik flera konkurenter så det var att vara bilig om jag skulle blifva den lycklige. Nu var det att vara vaken från morgon till qväll på Essvik sköter jag arbetena sjelf i stan har jag en grundläggarebas som hette Östlund h^a nskulle sjelf arbeta mäd män han skulle leda arbetena samt taga upp tiden aflönar jör jag sjelf på Essvik den ena lördagen i stan den andra.

På Essvik har jag att göra hela året Ingeniören var Norrman hette Qviiler en praktisk och tillika bra gutt. Jag erhöill 500 kronor i drickspärigar när jag hadde arbetena färdiga i stan lägger jag en grund åt en Grosshandlare som hette Gustafsson å Widlund vid Kyrkogatan C. A. Olsson var Byggmästare

En Grund för Brandstationen i öfvra ändan af Köpmangatan i närheten af Läroverket N. Nilsson var Byggm.

En Grund till verkstad å Gjuteri till de förenade verkstäderna En Grund å Såckel till en Pappersfabrik i Matfors men blef aldrig bygft något på den Nu har 1898 gått till ända och mina arbeten som jag har åtagit mig är färdiga och alla i rätt tid, Förtjänsten har inte varit stor i förhållande till den stora, Arbetsstyrka som jag haft under detta år

i flera månader har jag 100 man som arbetar åt mig. Men jag är glad och tacksam till Gud som gifvit mig hälsa krafter och förstånd att kunna leda och fullborda mina arbeten till allas belåtenhet

En olyckshändelse skedde på Essvik vid mitt arbete, genom slarf fick en arbetare vid jordsjaktningen sitt ena ben avbrutet, Eljest var vi alla bevarade

Under detta år, den 5 mars firade jag min 50-åriga födelsedag. På Essvik bjöd jag mitt folk på kaffe å bröd. i Stan hadde jag kalas för mitt folk jemte Hustru å barn dom som var så stora att dom kunde va ra mäd samt några Byggmästare mäd flera på Centralhotellet Jag blef af mitt folk gratulerad mäd en snusdosa af silver samt ett par manchettknappar Det var en högtidlig afton. Utaf mitt innersta järta tackar jag Dig min kära gode och kärleksrike Fader för detta år och för de fludda 50 åren Ja lofve Herran min själ att jag inte må glömma bort vad godt han har gifvit mig

Ja käre gode Gud var mäd mig de återstående dagarna välsigna och bevara mig jemte Maka å barn

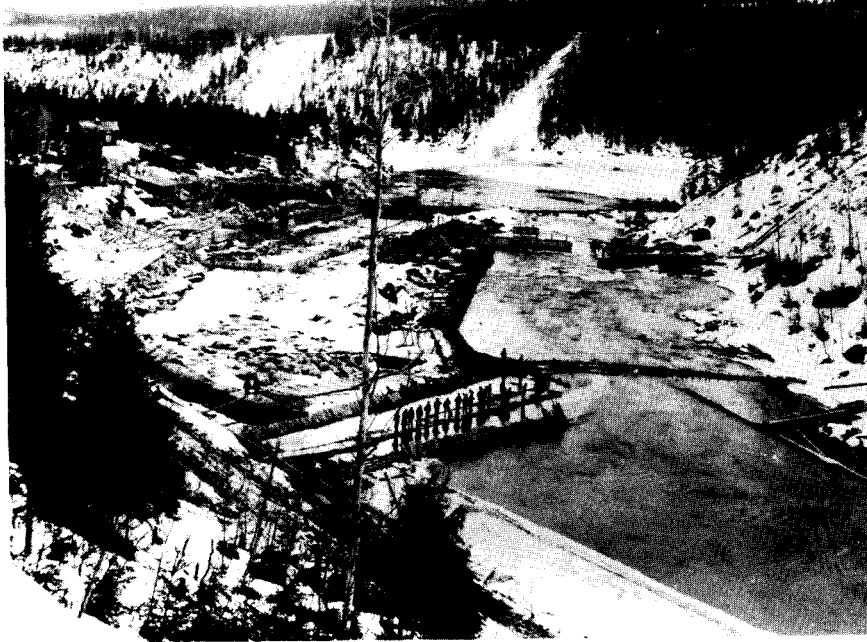
På hösten 1898 började jag mäd att spränga och taga ut sten till en kraftstartion i Wiforsen och 1899 så var det att fortsätta mäd 60 å. 90 rasan vi skulle spränga oss ned 42 fot djup i berget å 25 meter i furkant arbetar natt och dag i Turbingraven samt i kanalen med sprängning

äfvén lägger vi samtidigt en gråstensmur bredvid kungsådren på tre meter bedd, samt öfvriga murar

Det var det besvärligaste arbete jag utfört till följd af att det var en till hälft en tokig ingenjör som hette Hjalmar Smitt Norrbagge Under tide-n arbetena fortgick i Wiforsen så var det för mig att vaka öfver arbetena snart sagt natt och dag. Jag lägger mig att vila klockan 12 och ett på natten stiger upp tre å fyra på morgon Jag måste alltid vara mäd vid varje laddning å skjutning

Som det i almänhet har varit min lott att hafva lite betalt så måste jag leda arbetena sjelf samt taga upp tiden för var och en samt aflöna dem

i Nämnda Wiforsen har jag 3,50 per kubikmeter för sprängning och transport, 8 kr. för alla Gråstensmurar som lägges i Cementbruk alla Matrelialer tillsläpper Grundläggaren uttom Cement Finspräng

Sprängningar, uttagning av gråsten samt grundläggningsarbeten för Wiiforsens kraftstation vid Ljungan genomfördes 1898-99. Våren 1899, strejkade arbetsstyrkan och vårfloden tog med sig fördämningar och kranar, men i december var grundläggningsarbetena klara. Foto: 1899.

Feb 22	Grundläggning	Transport	594 51	2177 28
	Arbetslön i Åhlenommarberget		175 65	
	Körning från dit 247 ton * 90		224 05	
	Arbetslön i Kålsberget		94 70	
	Körning från dit 70 ton * 175		122 50	
	26 kilo Dynamit		52	
	Ölufspolisförsäkring		120	
	10-0 kändhatten		2	
	10 ringar Tråd		2 50	
	Öluftra		15	
	Bergfyra		7	
			1409 91	1409 91
Mar 8	Grundläggning		605 50	
	Arbetslön i Åhlenommarberget		190 35	
	Körning från dit 242 * 90		217 80	
	Arbetslön i sidogölsberget		122 75	
	Körning från dit 85 ton * 175		148 75	
	Smältgas Dynamit 17 kilo		34	

ningen är från 25 till 40 öre per timme All Amitjon vad slag det vara må skall jag bekosta

På våren strejkar hela arbetsstyrkan för mig skall lofva mera betalt strejken fortgår omkring fjorton dagar. Alla återvänder för samma betalning

i Medjo af Maj månad kommer Vårfloden tager mäd sig fördämningar och kranar samt allt var flutbart vilket fick återhemtas nere i Njurunda.

Turbingrafen som var i det närmaste färdig blir fulld män sten och grus stubbar och timmer Endel af den stora starka stödmuren blir skadad.

Arbetena måste inställas till den stora vårfloden gått öfver, tills i Augusti månad, då var det att göra turbingrafen ren ijen som då var fulld mäd Grus å Sten samt reparera alt som var skadat på Bolagets bekostnad naturligtvis

i December månad är jag färdig mäd alla mina arbeten och uppgörelsens dag är inne Emellan mig Ingeniören Smitt Han vägrar utbetala Emellan tre å fyra tusen kronor dels för Akords å dels för extra arbeten som jag utfört Genom en Process hade jag mäd all säkerhet utfått min fodran. Men sådana göromål har jag haft afsky för Emellertid så har jag fått utfört arbete för Wi bolag för nämnda summa, för mina egna medel för utom alla de stora bekymmer och tråkigheter dag och natt under den tiden arbetet pågick Hvile Hjalmar Smitt lungt hos sina fäder i Norge.

Samtidigt som jag var i Wiforsen hade jag en tillbyggnad på qvislebron som skulle göras cirka 40 fot bredare När fördä mingen och allt rasar i Wiforsen så kommer bud att äfven Qvisslebron håller på att rasa. Vårfloden underminerar bron, Härliga underrättelser Nu var det att genast spänna för min häst och åka den en mil backiga vägen så fort som hästen kunde sträcka.

Entligen framkommen står bron kvar på sina Grundvalar som väl var, men det såg hotande ut att bron skulle rasa vilket ögonblick som hälst.

Som bron kort tid förut blifvit färdig förutom spånväggen åfvan och nedom bron så har jag inget folk der att tillgå. Efter en kort undersökning så har vattnet tagit sig en annan väg på sidan om bron i den lösa sanden utti den djupa dalen

Nu var d-et att vara rask i både tankar å ben till en handlande i närheten att fåen massa tomsäckar att först fulla hålen mäd sedan jord och grus: Mäd lilla Arvidsson som är mäd mig från Wiforsen jemte två luffare som kom oss till jelp efter hög betalning så blir vi tursamt Herre öfver vattnet efter ett strängt arbete och nu är äfven bron rå ddad för tillfället, medan jag skaffar folk och matrelier till att uppsätta spåntväggar, och göra fördämningar på båda ändar af bron, Det var mig några hundra kronors förlust nå den härligheten förutom alla mina besvär å tråkigheter

Samma å r jordsjaktning Grund å Såkel till en Kasernbyggnad å Essvik

Medan vårfloden rasar i Wiforsen så i juni månad reser jag och min hustru till Westergötland å Blekinge för att hälsa på våra släktingar och bekanta för att lätta bekymrena något Detta år har varit det bekymmer-sammaste år som jag upplefvat det har tagit mycke på både krops och själs krafter Lite betalt för konkurensen var stor, Stränga kontrakt, de högst aflönade kan hända tar fridagar Ett å två ja till och mäd tre dagar semester efter aflöningsdagarna och går

å super, Slagsmål förekommer alltid vid sådana tillfällen samt alla öfriga tråkigheter och obehag

i Hemmet är alla barnen små och kanhända olydiga emellanåt Mäd strålande ögon möter de sin fader på lördagskvällen, och. jag så lika så mot dem, kanhända att jag i mitt inre var gladare än någon som efter veckans mödor fick komma till mitt hem till maka och barn, frisk och bevarad för otaliga faror. När glädjen är som värst kommer rapporten vilka som varit olydigast unde veckans lopp. Nu var det taga fram riset var och en skulle naturligtvis hafva efter det medel de har fått, Den som varit olydigast fick alltid först

wid årets slut är alla mina arbeten färdiga och alla mödor och bekymmer är nu blott ett minne, Jag tackar Dig käre gode och nådige Gud fader i himelen som gifvit mig hälsa och krafter samt bevarat mig och mitt folk ifrån tusentals faror under denna fludda år.

1900 På vintern lägger jag en Grund för bryggeriet Nordstjernans räkning till en kontorsbyggnad efter 17 öre per kubfot

De magra åren voro ännu inte slut *Exempel på kontrakt för Alfred*

Larsson Blomberg.

Mellan Grundläggare A. Blomberg, Sundsvall, såsom entreprenör och Trävarubolaget Svartvik, såsom arbetsgifvare, har följande öfverenskommelse träffats: Undertecknad Blomberg åtager mig att tills senast den 31: a Mars 1906 hafva fullgjort följande arbeten, nämligen:

Jordschaktning, jemte bortforsling af uppgräfd grund, bergsprängning och uppsättning af kallmur af god grundmursten samt sockel till yttermurar för följande byggnader tillhörande Svartviks blifvande Cellulosafabrik, nämligen kokeri, silhus /vasken/ och pappsal, - allt enligt af Ingeniör K. Mörch utarbetade ritningar till följande priser:

för gräfilning och bortforsling Kr 1: 25 per kubikmeter

för bergsprängning Kr 3:50 per kubikmeter

för kallmur inclusive sockel Kr 7:50 per kubikmeter och förbinder jag Blomberg/ mig att utan extra godtgörelse sammanbinda gråstensmuren med cementbruk, då Trävarubolaget Svartvik därtill håller nödig cement, kalk och sand, äfvensom jag förbinder mig att kostnadsfritt för Trävarubola-

get borttransportera den uppgräfd grund till de ställen i närheten, som därför anvisas.

Schaktningen skall verkställas till erforderligt djup på fast botten och till så stor bredd, som ingenjören eller kontrollanten bestämmer. Alla grundmurar läggas omsorgsfullt af stor jordsten eller sprängd gråsten, som väl tilluktas före inläggandet, så att goda förband erhållas. Samlingar af smärre sten inuti grundmurarne tillåtes ej och är jag Blomberg skyldig, att hvarhelst sådant anträffas, upprifva och omlägga ifrågavarande del af muren.

Intill en /1/ fot s bredd på hvardera sidan om yttermurarne fylls med grus eller sand, hvilken fyllning dock skall tilhandahållas af Trävarubolaget. Alla fel som måtte förekomma genom mitt eget eller mitt folks förvällande är jag /Blomberg/ skyldig att rätta utan särskild ersättning.

Jag förklarar mig äfven nöjd att till dessa arbetens fullgörande använda af Trävarubolagets folk så många som ej behöfva vara särskilda fackmän, samt äfven i detta arbete intaga 2:ne grundläggare från Ånge vid namn Pettersson, fader och son, hvaraf dock fader m samtidigt skall tjänstgöra såsom Trävarubolagets kontrollant och därför af mig= endast uppbära half aflöning mot att den andra hälften betalas af Trävarubolaget.

De arbetare, som af mig Blomberg sysselsätts i detta arbete, men icke äro å Svartvik fast bosatta skall jag själf olycksfallsförsäkra på så sätt att ersättning utgår redan efter fjärde dagen efter olycksfallet.

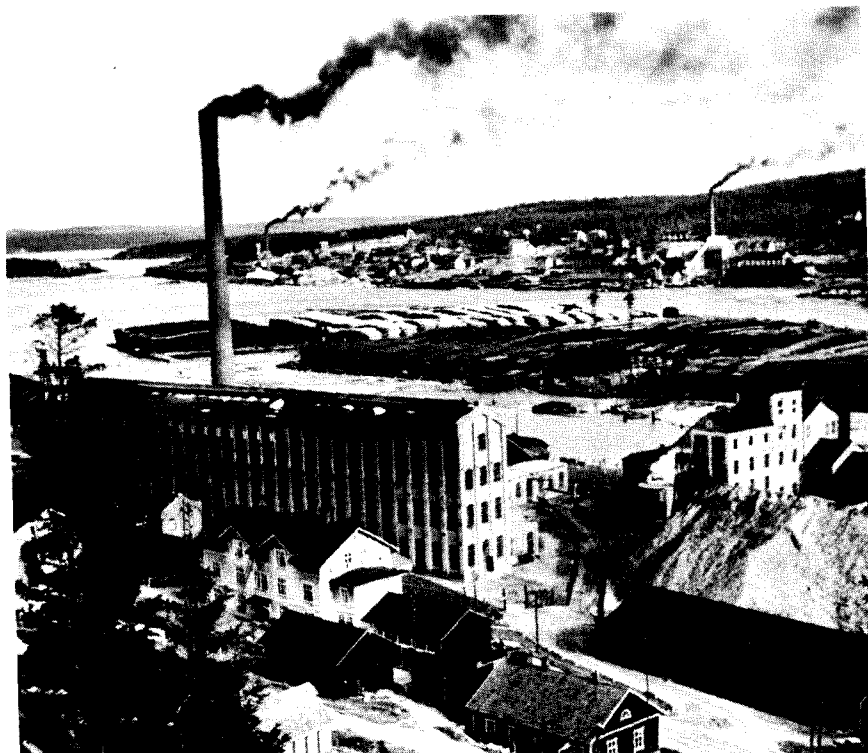
Alla materiel af hvad slag de vara må med undantag af trävirke hållas af mig Blomberg och påbörjas arbetet omedelbart.

För arbetets riktiga utförande ställer jag, Blomberg, godkänd borgen och förbinder mig att hafva dessa arbeten fullt färdiga den trettioförsta /31: a/ Mars 1906 eller i plikt betala till Trävarubolaget Svartvik Etthundra /100/ Kronor för hvarje öfverstigande dag.

Trävarubolaget Svartvik förbinder sig att i mån af arbetets gång successivt betala i enlighet med detta aftal, dock med afdrag af femton /15/ procent, som innestå tills arbetet fullgjorts och godkänts.

Om tvist uppstår, skall densamma under inga omständigheter dragas inför domstols pröfning utan skall den afgöras af en kompromissnämnd, sammansatt af tre /3/ sakkunniga personer, af hvilka hvardera parten utser en, och de sålunda valda den tredje. Nämndens utlåtande skall utan appel för någöndera parten lända till efterrättelse, och skall kostnaden för afsyningen och domens afsägande bestridas till lika del af parterna gemensamt.

Af detta kontrakt, som icke utan Trävarubolagets medgifvande får på annan person öfverlätas, äro tvenne lika lydande exemplar upprättade, underskrifna och utvexlade, som skedde i Svartvik den 4: 8 Oktober 1905.

Grundläggningsarbetena för Svartviks ståtliga massafabrik, söder om Sundsvall, påbörjades 2 oktober 1905 och avslutades 31 mars 1906, vilket innebar att Alfred Blomberg och hans arbetsfolk var färdiga inom utsatt tid.

Det var en besvärlig vinter mäd mycke snö När Grunden är färdig och uppmätt så har jag förlorat 800 kronor förutom min tid Byggn. C. A . Olsson var äfven der Herre

Som alt bygnadsarbete är stilla så är jag under sommaren hemma i det Natursköna Sidsjö och sköter min jord tillsammans mäd de mina

På sensommaren får jag kännedom om att de skulle byggas en trämassfabrik i Hemgraven i Nedansjö socken för Skönviks bolags räkning Jag är genast färdig presenterar mig å Skönviks kontor Anhåller att få utföra jordsjaktning Grundläggning samt sprängning får ett kort svar att inte var bestämt om de skulle bygga eller ej. Jag anhåller att blifva ihågkommen i händelse det skulle bli någon bygnad utaf

Utti Oktober månad får jag order från Disponent Direktören Welin från. Skönviks bolag att jag genast skulle börja mäd förberedande arbeten, Jag fortsätter der till 1901 i September månad mäd 60 å 70 man per dag jordsjaktning Grunder å såckel för fabriken sprängning å rengöring i Tundlen samt jordsjaktning Grunder å såckel till 3 st. Bostäder

Det var ju många gånger förenat mäd rätt stora bekymmer äfven vid Hemgraven men det var ett praktiskt och bra befäl såväl hög som låg

Disponentdirektören från Skönvik hette som nämt Welin Kontrolanten var en stadsingeniör från Uppsala hette Laurell Byggmästaren hette O. Boström

Samma år lägger jag grund åt Otto Holmström till ett stenhus -vid Götkroken

Dig vare tack käre nådige Fader för detta flydda år och för din stora välsignelse

1902 på vintern lägger jag en grund åt Byggmästare C. A. Olsson vid Storgatan under nummer 6-8 Det var det sista arbete jag utfört åt den hern Jag fick naturligtvis inte ett öre för Grunden för än huset är färdigt Enligt överenskommelse

Det var en sorts sämre Byggmästare han höll aldrig muntlig öfverenskommelse i Maj månad börjar jag mäd jordsjaktning å Grund till det femte stenhuset för Otto Holmströms räkning vid Storgatan intill Knaust.

!Z u ägare Sundsvalls köpmanbank

När Grunden är färdig så slutar Otto Holmström sina dagar Blef jordfäst i Sundsvalls kyrka under stor högtidlighet

Det var en redbar smålänning vi var mykke goda vänner han vilar nu vest på staden i sin familjegrav,

Frid vare öfver hans minne Samma år börjar jag mäd jordsjaktning å Grund för Skeps handlare Widerstedts räkning till det stora stenhuset intill Otto Holmströms nedom Hotell Knaust vid Storgatan för en summa af Kronor 16,500 kr. Detta arbete är inte färdigt förän på våren 1903

På våren 1903 börjar jag mäd jordsjaktning Pålning och Grunder till en hufvelfabrik ä Stockvik Njurunda socken samt Grund för ett magasin a f trävaror. Grund för skorsten till sågen Gräfningar ä sprängning iför vattenledning samt afplanerar brädgården Det var en Byggmästare som hette B. Lindström

Jordsjaktning å Grund till ett Stenhus vid Rådhusgatan å en kopparslagare Egnell Nu har 1903 gådt till ända mäd många mödor och bekymmer och din välsignelse käre fader har varit stor intill denna dag emot mig ja tack min käre och himelske fader för detta och alla flydda, år.

1904 På vintern lägger jag Grund till Sundsvalls handelsbank vid Storgatan å vängåvan Byggmästare Björklund var der Byggm. Det sista arbete jag utfört å honom

En grund å jordsjaktning till ett trähus i qv Gesällen till en Disponent vid Sundsvalls tidning som hette Walrot

Tre stycken Grunder till så kallade Egna hem vest på staden Söder om Norelstjernans Bryggeri

En Grund jemte jordsjaktning till en Bokhållare som hette Nurnelin Öman & co var Byggmästare för alla dessa trähus

1905 En grund till Godtemplarhuset vid Köpmangatan tillsammans mäd David Larsson jemte några andra arbeten

Den 2 oktober 1905 börjar jag mäd jordsjaktning å Grund samt såcklar till Sulfitfabriken å Svartvik får ikläda mig ett mycke strängt kontrakt mäd borgen jemte Etthundra kronor i böter för varje öfverstigande dag Tiden var mycket kort tilltagen från Bolagets sida Men äfven det gick lyckligt och väl Jag har axbetena före tidens utgång och till stor belåtenhet från dess högsta chef Grosshandlare Bråthen samt Disponenten Barth jemte ingenjören Märtz

Dessa tre herrar var alla Norrmän Mitt kontrakt var till den 31. mars 1906 men det tillkom mycke Extra arbeten så jag har att göra för nämnda bolag tils i slutet af 1906 män mäd mindre arbetsstyrka

Det var ett bra Bolag att arbeta å När taket är färdigt på fabriken får jag 100 kronor mitt folk 4 kr. per man i så kallade taklagspängar till erkänsla för ett godt arbete Enligt min vana så väl på Svartvik som annorstädes så är jag i almänhet första man på morgonen och den siste på kvällen Dels för att hålla reda på tiden för var och en samt leda arbetena . Alla skall passa tiden när tiden är inne för att inställa sig i sina arbeten eljest afdrag för den tid som försummas

På Svartvik har jag omkring 60 man medan vi håller på mäd jordsjaktning Grund å såckel till fabriksbyggnaden

Aflöning var fjortonde dag eller varannan lördag timpenning är från 30-55 öre pr timme en man, 60 öre för häst och körkarl per timme

Nu har äfven 1906 gådt till ända och jag är uti mitt innersta jerta tacksam till min Gud och himelske fader som har gifvit mig rörstånd hälsa och krafter så jag har kunnat utföra de arbeten jag

åttagit mig och till stor belåtenhet från mina Herrar och förmäns sida samt äfve_n till nytta och välsignelse för mig och de mina

år 1907 den 2 januari börjar mäd jordsjaktning å Grundläggning till en Sulfitfabrik som fick namnet Södra Nyhamn för Disponentdirektören Herr Enhörnings i Kubikenborgs jemte Konsul Ashnds räkning

Jag hadde- under de sista dagarna af det flydda år tillsamman mäd Herr Enhörning Ingeniör Lundberg samt Disponent Herr Carl Linden att jag- skulle utföra nämnda arbeten På Nyåret får jag rit

ringarna från Ingeniör Lundberg Några dagar det efter får jag underrättelse att han är död

Nu får ja-g vara både Ingeniör å Grundläggare Jag hadde af nämnda Lundberg fått underrätta om fabriken läge nöt vi uppgjorde i början av Mars månad får bolaget en ny Ingeniör som hette Hjalmar Senrein en praktisk och bra ingenjör Cirka 35 år. Wi arbetade i godt samförstånd mäd varandra i dessa oroliga och modärna ströjker som alltid skall förekomma där någodt större arbete skall utföras

Jag arbetar mäd 60 å 70 man jemte mäd 15 å 20 hästar för att köra jord å sten m. aflöning var fjortonde dag timpenningen var från 30 till 55 öre fria husrum å ved, för hästarna mäd körkarl 60 å 70 öre per tim. De flesta arbeten utfördes på Akord då var förtjänsten myckke större

Jag är min vana trogen ensam att sköta om och leda arbetena tager sjelf upp tiden och aflönar varannan lördag Samtidigt har jag jordsjaktning å Grund till en Hyvel och lådfabrik i Svartvik

Der har jag en förman aflönar gör jag sjelf Kl. $\frac{1}{2}$ 2 far jag mäd båt öfver till Svartvik kl. $\frac{1}{2}$ 3 är jag åter, kl. 3 har jag ätit min middag

kl. 3 är middagsrasten slut vid Södra Nyhamn från matbordet till arbete igen och fortsätta hela sommaren ända till kl. 8-9 på qvällarna

Efter slutat arbete så var det 2 å 4 man att borra i jorden och skjuta m.äd Dynamit för att få den lös till påföljande dag

Wi kunde skjuta upp ända till 10 kilo per dag jorden var hård som berg

kl. 6 näst på följande morgon så var det att vara vid arbeten igen för att få alt igång igen i November månad samma år blef vår Ingeniör Senrein sjuk på middagen, på qvällen måste en extra

båt rekvireras och vi följer mäd för att bära honom till å från båten incm 6 dygn är äfven han död på Lasarettet i Sundsvall, han blef genast vid vår ankomst till Lasarettet opererad hadde sår i magen Han blef jordfäst i Sundsvalls Kyrka under stor Högtidlighet Hela arbetspersonalen följde honom dit.

Stoftet fördes sedan till järnvägsstationen för vidare befodran till Göteborg skulle där brännas till aska

En stor saknad för bolaget samt för mig och hela arbetsperson nälen Frid vile öfver hans minne vår högt värderade Ingeniör Senrein

Eli ung Ingeniör blef af bolaget antagen som hette David Arven han fick göra fabriken färdig

1908 i Februari månad är jag färdig mäd alla mina arbeten för fabriken räkning samt jordsjaktning å Grunder för fyra arbetsbostäder mäd flera arbeten

Arbetena ha varit mödosamma vid Södra Nyhamn och förenade mäd bekymme-r och omtanke samt den stora risk och ansvar jag i klätt mig men som väl var, är jag alltid färdig före tidens utgång mäd mina arb eten

Ängskönt dom strejkade tvenne gånger för mig och der till som väl är så är mina arbeten till mitt befäls största belåtenhet

Ett erkänmande från Disponenten Herr Carl Linden ett större fotografi å fab-riken mäd ett tack för ett välgjort arbete

Det var em smickrande Nyårspresent 1909, Så det är väl inte så underligt om jag är lite !högmödig på gamla dagar

Som nämt så är mina arbeten färdiga vid Södra Nyhamn i Februari månad Mäd saknad tager jag farväl mäd ett innerligt tack till min Högsta Chef Disponentdirektören Herr Enhörning samt Disponenten Herr Carl Linden vilkas ädla sinne särsklt mot mig vilket jag aldrig glömmet Herr Enhörning var den ädlaste man jag varit i beröring med under mina 60 lefnadsår, Sedan ett kärt farväl af den öfriga personalen jemte mitt folk

Ett oförgätligt minne för mig från Södra Nyhamn, Alla utaf befälet så väl hög som låg ser mäd vörndnad och aktning upp till den gamla Grundläggaren som jag skulle varit deras ömmaste fader Grundläggaren skulle alltid vara mäd och vara deras rådgifvare i både juft och lett inte underligt om jag älskar Södra Nyhamn och deras befäl, När slutet är godt så är alt godt, och hvem skall jag nu tacka för alt det goda

Jag tacka dig min käre gode nåderike å kärleksrike fader i himelen för att du har fört mig från den ena platsen efter den andre och från den ena orten till den andre och alltid har du min Gud och fader varit mäd mig och välsignat och bevarat mig från tusentals olyckor ;samt gifvit mycket mer än jag önskat eller bedt dig om utaf detta jordiska. Mina innersta önsknningar och böner till min Gud har från barndomen varit att han skulle gifva mig hälsa krafter å förstånd att kunna förvalta de pund som jag från min barndom genom svett å möda samt försakelser och bekymmer af mångahanda slag som jag fått på min lott

Under alla dessa fludda år, mina önsknningar och böner som jag från min barndom lärt af min Dyra å Älskade moder, har gått i uppfyllelse och långt der utöfver tack käre och gode Gud för alt godt

Som jag i de närmaste dagarna sett dagens ljus i 60 år, När jag slutar mina arbeten vid Södra Nyhamn, och mina önsknningar och böner gådt i fullbordan och långt derutöfver, så lemnar jag nu alla Entreprenad arbeten För att tillbringa mina återstående dagar i lugn och ro så länge min Nåderike fader vil låta mig vara qvar här på jorden tillsammans mäd min maka och våra åtta nu lefvande barn

vilka alla äro friska och glada och ha hitintills mäd vörndnad och tillgivenhet alltid sett upp till sina föräldrar

Mina kra=ter och humör börjar att aftaga så jag behöfver att fa, vila efter alla de mödosamma arbeten och bekymmer af mångahanda slag, men alt är nu som en dröm, den när slutet är godt ja då är alt godt

Och mitt innersta jublar af tacksamhet till min Gud å fader som gifvit mig så stor lön för mina arbeten som i föregående år näint

1908 Års bokslut är lagt räknat Kr Det enda som jelpt mig har varit att jag i allmänhet har varit mäd från morgon till qvål och ledt samt övervakat arbetena Och dertill som väl varit så har jag alltid haft ett godt förtroende, blifvit rekommenderad från man till man från plats till plats, Och arbetena har altid. bedrivits så att dom altid varit färdiga efter öferskommen tid samt Uppgörelsen har a rit god förutom i Wiforsen der jag fick göra arbeten för cirka 4000 kronor för intet

Och någon prosäss eller kopromiss har jag haft avsky för Ingeniör Smitt var inte fullt normal Min hälsa har altid varit god och dertill i almänhet ett glatt humör.

Gravsten för Alfred Larsson Blomberg, hans hustru Emilia och sönerna Josef och Nils, Västra kyrkogården i Sundsvall. Foto: Anna Porsmyr